

El Camp Rodó

Juliol 1997 • segon any • núm. 4
Revista trimestral. 250 pessetes

Publicació

de l'Ajuntament de Camprodon

- ▶ Tema central: Sant Patllari'97
- ▶ Patrimoni: la Font Nova
- ▶ L'entrevista: en *Juanito* de Can Planas
- ▶ Entitat: la Cooperativa Popular del Fluid Elèctric

Saps on és

El concurs de *El Camp Rodó*

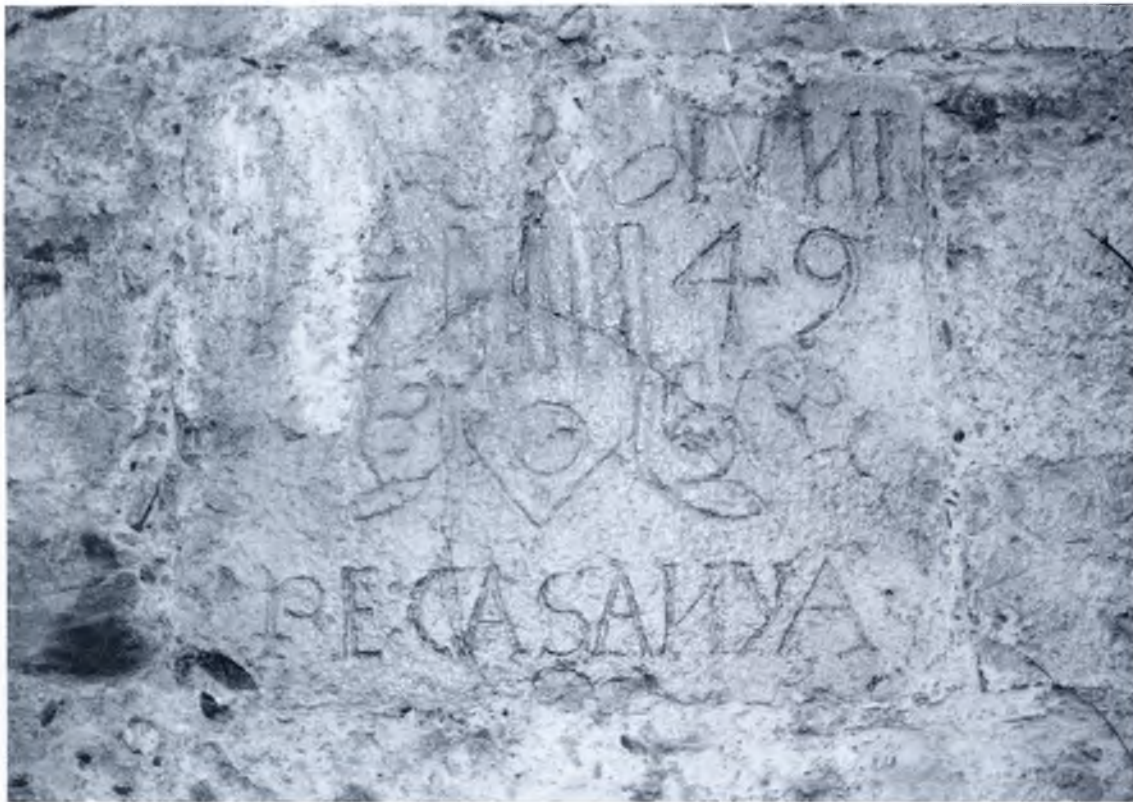
► Coneixes aquest lloc? Saps on és? Va, intenta-ho!!!

Entraràs en el sorteig d'un premi consistent en qualsevol llibre, CD, disc, casset o video, que pots escollir al teu gust.

► Si has identificat la fotografia, si *saps on és*, escriu la teva resposta i envia-la a:

Revista *El camp Rodó*
Concurs *Saps on és?*
Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON

Aquest cop, us serà més difícil identificar la fotografia: el concurs deixa de ser un joc de nens per convertir-se en un repte pels més saberuts!
A peu de foto hi trobareu una pista.

BASES DEL CONCURS

1.- Només s'admetrà una resposta per persona. Si una mateixa persona envia més d'una resposta, s'anul·larà la seva participació en el concurs.

2.- La persona guanyadora del concurs sera avisada per correu i/o per telèfon. A l'enviar la vostra resposta, és important fer constar amb claredat el nom, l'adreça i el número de telèfon on se us pot localitzar.

PISTA: L'escut es troba sota un rellotge de sol

El guanyador del concurs *Saps on és?* del núm. anterior és:

Eva Fontdecaba Rigat

I la resposta correcta és: *Façana de la casa del passeig de la Font Nova, núm.2*

Número 4. Juliol de 1997
Publicació trimestral. 250 pessetes

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jordi Berdala, Sílvia Planas, Joan Anglada, Pep Saraia, Joan Sarria, Meritxell Suriñach, Oriol Molas, Martí Pujol, Elena Moreno, Joan Busquets.

COL·LABORADORS: Pere Gardella, Núria Galí, Joan Marcer, Rafael Pujol, Albert Reyné, Lluís Martínez Sistach, Esther Suriñach.

DISSENY I MAQUETACIÓ: Meritxell Suriñach.

DIBUIXOS: Titot (La Xinxeta), Esteve Moret.

FOTOGRAFIA: Pep Saraia, Arxiu Municipal, Fotografia Coma, Cooperativa Popular del Fluid Elèctric, Martí Pujol, Alejandro Cuadrado.

CORRECCIÓ: M. Carme Cima, Joan Busquets.

La direcció de la revista *Camp Rodó* no es fa responsable de les opinions dels seus redactors i/o col·laboradors.

No es permet la reproducció total o parcial d'aquesta revista, ni la seva incorporació a un sistema informàtic, ni la seva transmissió a qualsevol forma o per qualsevol mitjà, sigui aquest electrònic, mecànic, per fotocòpia o per altres mitjans, sense el permís previ i per escrit dels titulars del *copyright*.

© Ajuntament de Camprodon
Plaça Espanya, 1. 17867 Camprodon
Dipòsit legal: B-36.519-1996

Fotolits: CYAN CROM

Imprimeix: Imprès Jit

Editorial

Obert per vacances

Al Camp Rodó no tanquem per vacances, però l'estiu ha comportat alguns canvis en el contingut.

Les pàgines de “Els grups de l’Ajuntament” han desaparegut provisionalment, perquè els nostres polítics es mereixen un descans. No obstant, us garantim que retornaran el proper número, incloent l’escrit del grup municipal CiU.

Aprofitant que alguns camprodonins disposareu aquests dies de més temps lliure, tornem a insistir en la necessitat que tenim de sentir les vostres opinions, especialment per elaborar, entre tots, l’apartat de “Cartes al director”. Entenem que hi tenen cabuda des de queixes de tota mena (coses que us sembla que no funcionen prou bé, reivindicacions..., tan a nivell local com general), com aspectes positius, personals, suggeriments sobre el contingut de la revista... I, sobretot, no us preocupeu a l’hora de redactar els vostres escrits: no són importants ni l’ortografia ni l’estil, perquè els nostres correctors bé han de fer servir el seu nom, i ja s’encarregaran, si convé, de polir-ho i deixar-ho arregladet.

Com en el primer número de la revista, d’ara farà un any, el tema central torna a estar dedicat a la nostra festa major de Sant Patllari, tot i que d’això ja fa un mes. Per tal de fer el tema una mica més amè, hem pensat de valorar-la en funció d’un seguit d’entrevistes a gent de diferents edats, amb l’intenció que reflectissin opinions de tota mena, tan positives com negatives. Ens hauria agradat, i ens consta que hi són, que les persones que tenen una opinió negativa haguessin acceptat de participar-hi, però haurem de confiar en què un altre cop serà. La finalitat d’aquesta entrevista no és altra que intentar millorar la festa, fent-la atractiva a tothom.

També trobareu, entre les pàgines de la revista, una enquesta de Ràdio Municipal de Camprodon elaborada pels responsables d’aquest organisme per tal de millorar el servei de la nostra emissora.

Seguirem treballant de cara al cinquè número, procurant que surti puntual. Us podem avançar que el tema central serà un tema punyent: “La nit a Camprodon”. Ens interessen molt les vostres opinions, no tan sols sobre aquest tema: voldríem que ens comentéssiu com heu viscut l’estiu, aquest mes escàs en què el paisatge del nostres carrers es modifica radicalment i en què tot són activitats i moviment. Ens agradaria saber què n’opineu, com l’heu viscut els comerciants, la mainada, el jovent, la gent gran... o què heu vist fora d’aquí els que heu marxat.

Vinga, doncs, que disfruteu d’aquest número a la fresca. □

L'agenda

URBANISME

LA FONT NOVA

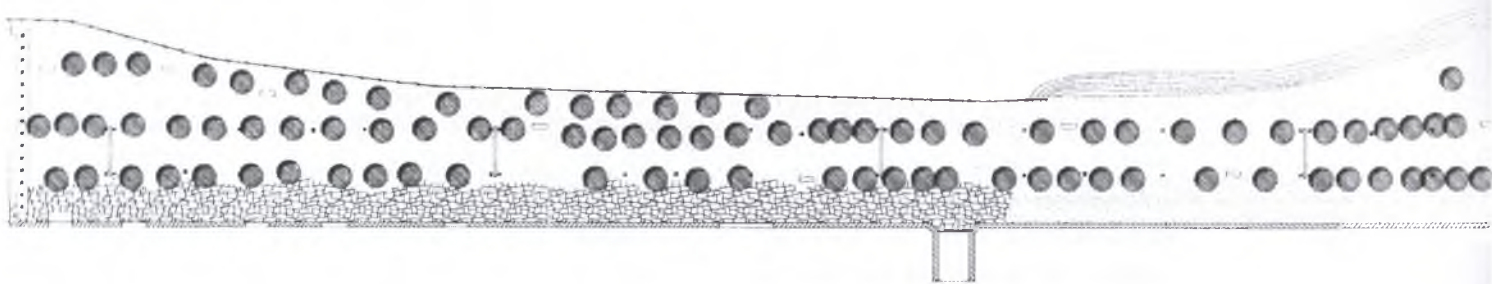
Per tal de millorar una zona important de la nostra població, l'Ajuntament de Camprodon ha cregut necessària la remodelació i modernització del passeig de la Font Nova.

Aquest Passeig, que discorre al costat del riu Ritort i uneix el centre urbà amb Can Pascal i El Bac de la Vila, constitueix un dels elements més significatius de Camprodon.

Amb el pas del temps, tan el Passeig (que data del 1880) com la font (del 1976), s'han anat deteriorant, per la qual cosa s'ha cregut important el seu condicionament. A més, no hem d'oblidar la seva importància com a patrimoni camprodoní, ja sigui

com a zona urbanística, de lleure, etc. Per la seva importància, en aquest mateix número de la revista, el passeig és el tema de la secció de "patrimoni".

A l'hora d'analitzar les actuacions que el projecte havia d'incloure, s'han dut a terme unes accions principals i unes de complementàries. Pel que fa referència a les primeres, no és permès l'accés de vehicles al Passeig (a excepció dels veïns, i en ocasions excepcionals a la vila, per a la resta de la població). Plantació de gespa a tot el Passeig, deixant només l'actual paviment del pas central com a sòl de terra (erosionat) pel pas de vianants i amb límits imprecisos. Es suprimiran els pilars de formigó que separen els trams rodat i peatonal.

*club
Golf
Camprodon*

Bac de Sant Antoni, s/n.
17867 CAMPRODON (Girona)
Tel. (972) 13 01 25

municipal

URBANISME

LA FONT NOVA

També es substituirà l'actual sistema d'enllumenat. Es recuperaran els actuals arcs metàl·lics situats a l'eix, redistribuint-se al llarg del Passeig. Rehabilitació dels espais de la font, així com del mobiliari urbà.

Respecte a les accions complementàries, es restauraran els murets i bancs de les places superiors. Es durà a terme una revisió de la relació entre el passeig i la carretera, de l'estat dels arbres i, finalment, s'intentarà aportar una solució dels serveis urbans als habitatges existents.

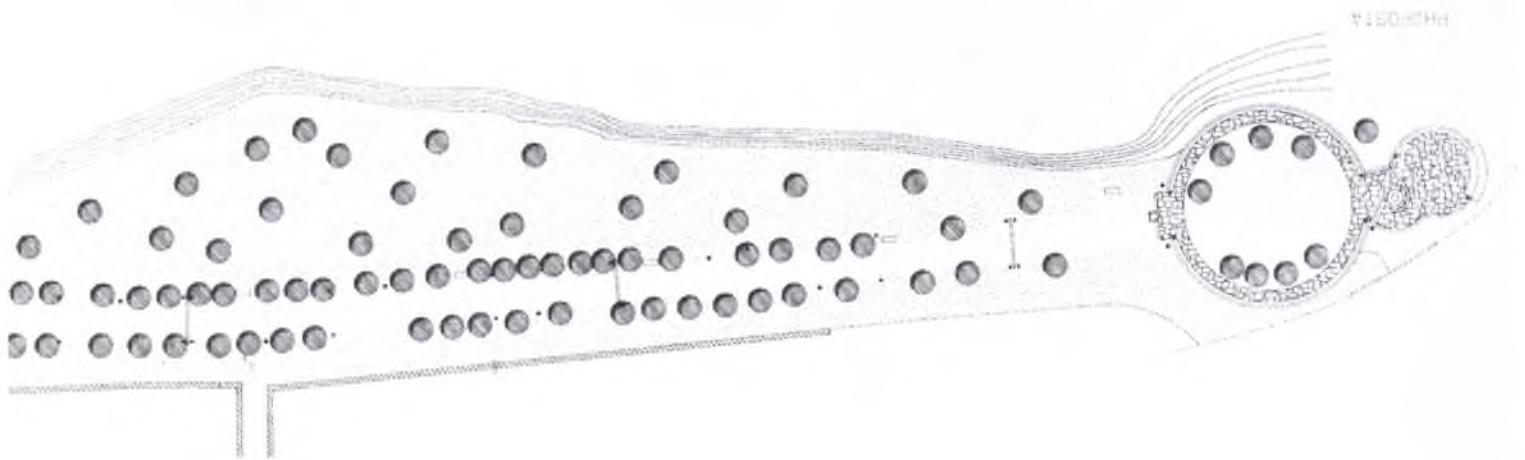
És important remarcar que totes les actuacions que es duguin a terme han estat pensades respectant el caràcter històric i estètic del Passeig,

de tal manera que tota modificació i/o transformació no suposarà cap canvi en el seu entorn original.

El pressupost de l'obra és de 23.116.182 ptes., el 50 % del qual ha estat subvencionat pel Pla d'Obres i Serveis de la Generalitat de Catalunya.

Ara mateix, ens trobem en període de concurs per a l'adjudicació de l'obra, i es preveu que s'iniciïn els treballs el mes de setembre d'enguany.

En definitiva, i vistes les necessitats requerides, aquestes accions —ja siguin principals o complementàries— tornaran a proporcionar al Passeig de la Font Nova la dignitat que es mereix. □

- ◆ Especialitat en cuina italiana
- ◆ Filet i entrecot de bou francès
- ◆ Carpaccios

Es recomana reservar taula

Tel. (972) 74 07 63
MOLLÓ

INFORMACIÓ MUNICIPAL

CRTA. DE ROCABRUNA – BEGET

Una de les peticions més repetides per part dels veïns, tan de Beget com de Rocabrúna, era, d'una banda, el pintat de la carretera i, d'altra banda, l'augment de proteccions i l'arranjament de les corbes més perilloses. A més, cal tenir en compte que l'atractiu d'aquestes poblacions fa que es tracti d'una carretera molt transitada.

L'any passat, ja es va dur a terme el pintat de la carretera. Enguany, l'Ajuntament ha aconseguit, gràcies a un acord amb la Diputació de Girona, el compromís que, durant aquest 1997, es duran a terme la resta de peticions. En aquests moments ja s'ha procedit a l'eixamplament i protecció de les corbes més perilloses.

El pressupost global serà de 10 milions de pessetes.

F O N T S

Les fonts, lloc de reclam turístic i d'esplai pels veïns, han merescut l'atenció de l'Ajuntament. A més de la font Nova, com ja hem vist anteriorment, es du a terme un pla de revalorització i condicionament de totes les fonts, actuant en més profunditat en algunes, com per exemple la Font de Llandrius i la Font del Ferro.

Es tracta d'un pla a llarg termini, la finalitat del qual és arribar a l'arranjament progressiu de totes les fonts.

Seguint en aquesta mateixa línia de revalorització de les nostres fonts, i per iniciativa de l'Àrea de Turisme de l'Ajuntament, s'han organitzat unes visites guiades a fi de fer-les conèixer. L'horari i programa de visites a les fonts es detallen en aquest mateix número de la revista.

► FONT DE LLANDRIUS I FONT DEL FERRO

A la font de Llandrius, emmarcada en el complex esportiu de Can Pascal, s'hi ha dut a terme una obertura vial, així com plantat de gespa i d'arbres, a més de la col·locació d'una tanca de fusta a l'entorn de la font. Les millores han comptat amb una subvenció de la Diputació de Girona d'un milió de pessetes.

A la Font del Ferro, que també estava molt deteriorada, s'hi estant realitzant millores.

Aquestes actuacions són ja un fet, com es pot comprovar a les fotografies.

Plaça Dr. Robert, 10
Tel. 9972) 74 02 67

17867 CAMPRODON

ELECTRICITAT
COLLBONI

ELECTRODOMÈSTICS
50 ANYS AL VOSTRE SERVEI !

INFORMACIÓ MUNICIPAL

CONVENI INEM

L'Ajuntament ha subscrit un conveni amb l'INEM per tenir dues persones que treballaran d'informadors turístics a l'Oficina de Turisme Municipal, durant els mesos de juliol, agost i setembre. El cost d'aquests contractes és pagat íntegrament per l'INEM, amb l'ajuda del Fons Social Europeu.

GUARDERIA MUNICIPAL

S'han pintat les tres sales de la guarderia, així com la cuina de dalt. També s'han col·locat vidres irrompibles per la seguretat de la mainada.

Totes aquestes millores de condicionament són pertinents, en espera del trasllat de la guarderia a un nou local.

A partir de l'octubre es procedirà a la redistribució de l'espai i del personal, en funció dels grups d'edat i necessitats educatives dels nens. A més a més, hi ha previst un pla d'actuació amb el personal educatiu i la recentment creada APA per tal de treballar pel bon funcionament de la guarderia.

MENJADORS ESCOLARS

És conegut el fet que els nens que viuen als pobles del terme municipal de Camprodon no tenen gratuïtat pel que fa al cost del dinar al menjador escolar. Per

aquest motiu, es va fer una demanda a les entitats corresponents i, en aquesta línia, una festa reivindicativa demanant l'equiparació amb els nens d'altres pobles de la Vall.

Un cas similar el trobem a Torroella de Montgrí i a l'Estartit, els quals han aconseguit una sentència favorable del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

El col·lectiu de pares afectats, els Consells Escolars i l'Ajuntament de Camprodon, pensem que s'hauria d'aplicar aquesta sentència a tots els afectats de Catalunya i, per tant, també als alumnes dels pobles que configuren el terme municipal de Camprodon.

Pel proper curs, esperem tenir aquest problema resolt.

VESTIDORS DEL CAMP DE FUTBOL

Continuen a bon ritme les obres dels vestidors del camp de futbol. Una vegada més, volem remarcar el treball de totes les persones voluntàries. L'obra ja s'està cobrint, i aquesta temporada 1997/98 ja se'n podrà fer ús.

La Diputació de Girona ha concedit una subvenció d'un milió de pessetes.

ADJUDICACIÓ COOPERATIVA

S'ha arribat ja a l'últim tràmit abans dels treballs d'una obra tan important com és la Cooperativa: l'adjudicació a una empresa constructora per un valor de 34 milions de pessetes.

Com ja indicàvem en el número anterior de la revista, aquest local serà la seu de les entitats del nostre poble.

L'inici de les obres està previst a principis de setembre. □

Isaac Albeniz, 1
Tel. (972) 74 00 84

Cal Xec
EL REBOST DEL PIRINEU CATALÀ

17867 CAMPRODON
(Girona)

INFORMACIÓ MUNICIPAL

LOCALRET

El passat 19 de juliol d'enguany es va fer l'Assemblea Constituent del Consorci *Localret*, per tal de gestionar el cable. Aquest Consorci agrupa més de cinc-cents municipis de tot Catalunya, la finalitat del qual és englobar les poblacions que disposen de cable. Camprodon està representat a la Junta de demarcació Nord-Est d'aquest Consorci.

Aquest fet és important per un poble aïllat, perquè facilita determinats treballs des de casa (per exemple, aquells professionals que, amb l'ajut d'una xarxa internet, poden fer del seu domicili el lloc de treball).

Recordem que Camprodon també va ser pioner en l'ús de la televisió per cable (l'any 1986). En aquest sentit, doncs, volem continuar en aquest procés de modernització del nostre poble, guanyant en qualitat de vida.

BAC DE SANT PERE

L'Ajuntament de Camprodon instal·larà l'enllumenat públic al carrer Bac de Sant Pere, després que els veïns d'aquest barri han urbanitzat la zona. També s'ha donat llum verda a l'acabament de les obres de la xarxa de sanejament del mateix sector, aquestes a càrrec de la Generalitat.

Aquesta actuació s'emmarca en el projecte de construcció del clavegueram i dels col·lectors d'aquesta zona, la qual engloba des del sector del pavelló fins el límit del municipi, amunt del Ritort, a part del ramal del Ritortell.

Per dur-lo a terme, ha calgut una inversió global de 40 milions de pessetes, pagades íntegrament per la Junta de Sanejament.

MONUMENT A ISAAC ALBÈNIZ

El dia 14 d'agost s'inaugurarà un monument a la memòria d'Isaac Albènicz, a la plaça rodona de la Forcarà.

Es tracta d'una escultura de 4 metres d'alçada, realitzada per Alfons Alzamora, besnét d'Isaac Albènicz. El finançament ha estat a càrrec de la Caixa de Girona i de la Diputació de Girona.

ESCOLA DR. ROBERT

Una actuació urgent a les escoles era la de disposar d'una pista poliesportiva. Aprofitant les vacances d'estiu, es pavimentarà per aquesta fi una superfície de 24'5 x 13 m al pati de l'escola Dr. Robert, que estarà ja llesta a l'inici del curs escolar.

Del pressupost total, l'Ajuntament hi aporta un milió i mig de pessetes, i també es compta amb aportacions de la Cooperativa Popular del Fluid Elèctric i de la Fundació Germans Vila Riera.

Altres actuacions que s'han portat a terme són diferents treballs de pintura a la biblioteca i la rampa d'accés, així com millores en la instal·lació elèctrica.

NETEJA DEL MONESTIR DE ST. PERE

Diferents persones voluntàries, entre elles membres de Protecció Civil Vall de Camprodon, van netejar, mitjançant treballs d'alçada, l'exterior del monestir de Sant Pere.

Es preveu que es faci també la neteja del Pont Nou. Agraïm aquestes col·laboracions, que ajuden a dignificar els nostres monuments. □

C/. Bastiments, 7
Tel. (972) 74 09 61
Fax (972) 13 01 94

construccions

FREIXENET-CAMPRODON, S. L.

17867 Camprodon
(Girona)

INFORMACIÓ GENERAL

XII Festival de Música
ISAAC ALBÈNIZ 1997

MONESTIR DE SANT PERE
Camprodon
10 h. del vespre

Diumenge 3 d'agost

TRIO ROMÀNTIC DE MOSCOU

Michail Ashurof (violí); Alexander Burikov
(violoncel); Gennady Dzubenko (piano)

Interpretaran obres d'I. Albènz, S. Rachmaninof i
J. Brahms.

Dijous 14 d'agost

CHRISTOPHORUS SYMPHONIE ORCHESTER STUTTGART

Patrick Strub (director); Marin Smeshnoi (violoncel)
Interpretaran obres de R. Schumann i A. Bruckner.

Diumenge 17 d'agost

ANTON SERRA – Flauta travessera MONTSERRAT CASABÒ – Piano

1797 – 1997
Concert commemoratiu del segon centenari de la
naixença de Franz Schubert (1797–1828)

Dissabte 23 d'agost

ORQUESTRA DE CAMBRA GONÇAL COMELLAS M. C. RODRÍGUEZ – Soprano

Interpretaran obres de J. S. Bach, Händel,
i W. A. Mozart.

INFORMACIÓ als lectors

Publicitat

Anuncis a *El Camp Rodó*

- * Tiratge: 1.500 exemplars
- * Distribució gratuïta a cada casa de Camprodon
- * 300 exemplars a la venda
- * Lectors potencials: 3.500

Per a informació sobre tarifes, us podeu adreçar a:

El Camp Rodó – Secció de Publicitat

Ajuntament de Camprodon
Pl. d' Espanya, 1
Telf. 74 00 05 17867 Camprodon
Fax: 13 03 24 (Girona)

Agraïm als diferents anunciants la seva col·laboració.

Distribució de la revista

Si esteu empadronats a Camprodon, heu de rebre gratuïtament un exemplar de la revista. Però si heu observat alguna irregularitat en la distribució, o si no la rebeu, ens ho podeu fer saber a la nostra adreça, indicant les vostres dades.

Subscripcions

Si no esteu empadronats a Camprodon, i us interessa rebre regularment aquesta publicació, teniu —a més de l'opció de comprar-la a diferents establiments de Camprodon— la possibilitat de fer-vos-en subscriptors.

PISCINA MUNICIPAL

INFORMACIÓ Temporada 1997

Abonaments en venda a les oficines municipals.

PREUS DELS ABONAMENTS

Individual ..... 4.100 ptes.
Familiar ..... 5.600 ptes.

PREUS DE LES ENTRADES (1 dia)

Menors de 7 anys ..... gratuït

Menors de 14 anys:

De dilluns a divendres ..... 300 ptes.
Dissabtes i festius ..... 500 ptes.

Majors de 14 anys:

De dilluns a divendres ..... 500 ptes.
Dissabtes i festius ..... 600 ptes.

C/. Monestir, 28
Tel. (972) 13 01 40

Sugaderia
monestir
MONTSE NOGUÉ i BONAMAISON

17867 CAMPRODON
(Girona)

LES FONTS DE CAMPRDON

Camprodon és una població de no més de 2.308 habitants, amb una llarga tradició turística de segona residència, que el constitueix com a poble d'estiueig per excel·lència.

Un dels seus atractius amb més potencial és, sens dubte, la riquesa paisatgística que tant el caracteritza.

La base d'aquesta bellesa, la trobem en l'aigua. Si Camprodon gaudeix d'un paisatge únic, és gràcies a l'abundància d'aigües que s'arriben a recollir al llarg de l'any.

L'aigua és, doncs, un tret diferencial de la nostra societat. Com a tal, ha adoptat caràcter propi i ha passat a formar part de la nostra cultura.

És ben sabut per tothom que Camprodon gaudeix d'un nombre exagerat de fonts que recullen part d'aquesta aigua.

Literats, poetes, grans coneixedors i amants tots de Camprodon, han dedicat part de les seves bibliografies a parlar de les fonts que aquí s'amaguen.

Els grans promotors del turisme en aquests paratges (Dr. Robert, C. A. Torras, Ferrer Bàrbara...) constaten la importància a tots nivells de les nostres fonts.

És per tot això, que crec necessari crear una visita turística entretinguda però documentada i,

evidentment, relacionada amb les fonts de Camprodon.

La visita a les fonts pretén ser un mitjà d'interpretació de la nostra cultura i de la nostra herència, ben digna de ser visitada.

La Mare de la Font

Alguns dels elements utilitzats per interpretar aquest patrimoni són la poesia (que tantes vegades ha servit per descriure la nostra terra), les llegendes i la pròpia anèctoda.

Alhora, aquest producte es presenta com a part

complementària de l'oferta lúdica i cultural que ofereix la nostra vall durant

la temporada alta.

Bé, i recordeu que l'aigua no és només per a ser beguda, sinó també per a ser contemplada.

Núria Galí i Espelt

La visita a les fonts de Camprodon es farà cada dijous del mes d'agost a les 17 h.

Per a més informació i inscripcions:

Oficina de Turisme
de l'Ajuntament,
plaça d'Espanya, 1
Tel. 74 00 10

C/. Catalunya, 15
Tel. (972) 13 02 84

**L'ESPÍGOL
FLORISTERIA**

17867 CAMPRDON
(Girona)

Patrimoni

El passeig de la Font Nova

Orígens. El passeig dissenyat

En el seus orígens, devia tractar-se d'una font aïllada al peu del turó, envoltada de prades i conreus.

En cap dels antics plànols de Camprodon, des del 1684 fins el 1711, no s'hi dibuixa ni el passeig, ni la pròpia Font Nova. Al 1731, però, ja està documentat "el passeig de la Font Nova".

Fou un liberal, en Josep de Campa qui, adoptant un model urbà, el passeig arborat, preconitzat i utilitzat en aquells moments pels progressistes com a alternativa als tancats carrers de les viles medievals, finança l'arranjament del passeig i el de la pròpia Font Nova el 1822.

El fet de què feu gravar en la pedra sobre la Font al final del passeig recentment urbanitzat la inscripció

"Aigua fresca y lliberal / Abundant donch nit y dia / Qui diria que jo no sia / Un bon constitucional."

va estar a punt de costar-li la vida el 1824 a mans d'un escamot, comandat pel carlí Missas, que van destrossar la làpida; per salvar-se, i com a ric propietari que era, Josep de Campa hagué de satisfer una unsa per a cadascuna de les lletres de l'escrit a canvi de la salvar la vida.

Es coneix del 1840 un primer document gràfic on es dibuixa el passeig, tot i no aparèixer en ell la pròpia Font Nova. El passeig en aquells moments comença en el portal de l'Albareda (l'actual cruïlla Camí D'alt amb

el carrer Isaac Albeniz, prop del pont de Can Carreres), segueix el marge del Ritort fins la corba sota la Font. Es dibuixa una doble filera d'arbres, probablement pollancrecs (tipus *populus nigra italica*) aprofitats o trasplantats de la vegetació de Ribera existent.

La Font Nova, factor d'impuls econòmic a Camprodon

Al 1880 es produeix un esperançador i innovador fenomen social i econòmic: es construeix la primera "torre" de segona residència, la casa Oliveda, aixecada en el passeig de la Font Nova. És el començament d'un nou "modus vivendi": el turisme.

Amb l'estiueig, el poble podrà tornar a créixer després de segles de regressió, i el vell nucli urbà es modernitzarà.

Al 1787 hi ha constància de l'existència de 43 estiuejants a Camprodon. Falta l'arrancada econòmica d'una nova burgesia industrial, produïda a partir de mitjans del XIX, la "moda" de la valoració del paisatge i els adequats propagadors de les virtuts de Camprodon i la seva Font Nova, per tal de que es comenci a produir el "boom" com a zona privilegiada d'estiueig.

Els primers representants a Camprodon, la família Oliveda (Ferran i Alfons D'Oliveda, concretament), es

»Fou un liberal, en Josep de Campa qui, adoptant un model urbà, el passeig arborat, preconitzat i utilitzat en aquells moments pels progressistes com a alternativa als tancats carrers de les viles medievals, finança l'arranjament del passeig i el de la pròpia Font Nova el 1822.

troben ja a Camprodon el 1856, atrets per la caça i el paisatge.

El perquè des de ministres fins a rics industrials passant per artistes, intel·lectuals i polítics comencen a estiuejar a Camprodon, es comprèn a partir d'Alfons d'Oliveda, personatge de gran influència en els ambients monàrquics i de

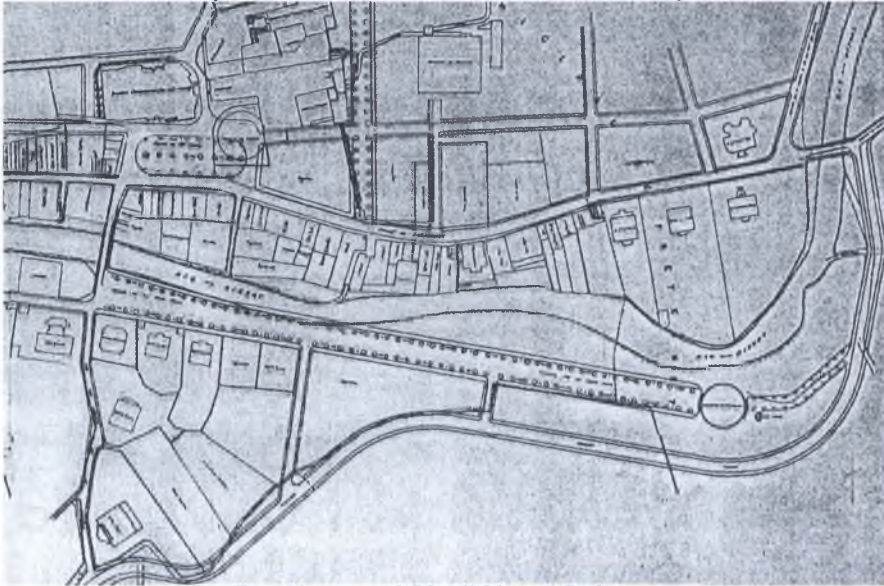
l'alta societat; amic personal de Cèsar August Torras, al seu torn, és amic i company d'estudis del cult Dr. Armangué i conegut de Maragall; Oliveda es també company de cacera del Dr. Emerencià Roig, cunyat del popular Dr. Robert.

L'entramat de relacions entre tots aquests i altres personatges del moment polític, econòmic i intel·lectual de Catalunya ens donen, com a resultat directe, l'edificació de les primeres residències d'estiu a la Font Nova, començant per la Torre Oliveda (1880).

Dos anys després, el Dr. Robert construeix la seva casa i comença una eficaç tasca proselitista en favor de l'estiueig a Camprodon. Per part dels vilatans, cal destacar el paper del llavors alcalde lliberal en Manel Barnadas.

Del 1880 és la Torre Oliveda, inspirada en un model de "Chalet a la suïza". Entre 1881 i 1883, sota la presidència del Dr. Robert i d'altres coneguts fundadors, s'edifica el Casino com a arrencada del passeig, ja desaparegut part d'aquest (entre 1840 i 1880), la part que anava des del portal de l'Albareda fins el Pont de Sta. Maria, substituït l'antic camí de dalt i el passeig per l'actual camí

de d'alt. El projecte de Joaquim Comas és dirigit i modificat per Josep Vilaseca, que ho compagina al 1882 amb la casa Pomar, després anomenada Parellada, descrita com a "1er. estil renaixença". De poc després serà la casa Torent.

La Font Nova en el Pla d'Obres i Reformes de 1907

La "colònia veraniega"

¿Què hi ha a Camprodon, a la Font Nova, per convertir-se en un centre d'estiueig, en aquell moment mancat de tot i mal comunicat?

Es tracta de la recuperació de les arrels naturals, d'un paisatge idíl·lic i idealitzat per part de la nova burgesia. La salut, els aires purs, la frescor, el paisatge, la natura, l'intoccat, la bellesa, les aigües pures i cristal·lines, la vida a muntanya i tants d'altres termes i qualificatius, tòpics o no, apareixen en els escrits d'aquests primers pioners del turisme d'estiu, en el futur la culta "colònia veraniega".

El paisatge de la Font Nova i el teló de fons del vell, i llavors blanquinós, poble, adquireix un valor estètic i pintoresc.

A partir d'ara, el passeig de la Font Nova i els seus encontorns

es convertiran en el nou saló de l'estiuejant:

"...aquell camí de las Planas, sempre plé de vesdidets blancs, sombrillas de tots colors y sombreros tant sencills com elegants? ¿Saps aquell Camí dels enamorats, la font del ferro, la de la Bella-briga, la Nova y sobre tot lo carrer de Valencia punt d'afluencia de

tot lo bo y millor d'Espanya?
/.../

¿Tot cremat!
¿Tot roig! /.../
¿Saps aquell passeig de la Font-Nova sempre umbriu? Aquell tunel de vert?

Donchs fill meu només te diré que'l pis es tot encatífat de fullas grogas y per entre

mitx del brancatge de chops y plátanos s'hi veu lo cel blau!
!Quina tristesa! / Aquells arbres de devant del elegant xalet d'en Parellada, ahont nos reuníam lo diumenje al dematí, mentres ballaban las hermosas sardanas"
(E.Guillot. 1904; a la "Font Nova")

La visió d'un camprodoní de l'època l'Alexandre Galí, descriu aquest nou ambient social i la mateixa Font Nova:

"Aquesta es veritablement l'hora dels senyors: l'hora dels róssecs, dels murmuris apagats; les fonts ploren, els aucells no refilen y els arbres immovils dins el captart, no fan cap remor. Y en la suavitat crepuscular, els senyors blancs, indecisos passejen lentament".

I del propi passeig :

"Els albers son altíssims posats en dos fileres / y cantent tot lo dia, tonades rialleres / fent elevades ombres desobre del passeig".

De forma similar al què va succeir frontera enllà amb l'aristocràcia

»De l'any 1907 són els primers documents urbanístics que regulen el creixement de la vila i, sobretot, dels seus passejos, l'autor dels quals és l'arquitecte municipal Antoni Coll.

anglesa i l'alta societat, la nova burgesia barcelonina buscarà i crearà els seus llocs d'estiueig, un dels primers la Font Nova a Camprodon.

Tot i tractar-se d'un paisatge casi exhaurit, no deixa de ser bonic des del'òptica idíl·lica del moment com hom pot apreciar en qualsevol panoràmica del passeig

o en els mateixos quadres dels pintors-estiuejants. S'escull no la crua realitat, sinó els valor morals atribuïts a la natura i el pintoresquisme del lloc.

L'arbrat de pollancre a la Font Nova

Colleccio Junior - 7

Vda Vila y 381

Canvi de segle

La descripció del passeig i del poble al 1898 ja és tota una altra:

“El interior de esta villa á mejorado bastante en poco tiempo si bien que aun existen tristes solares cubiertos de ruinas, albergues improvisados que levantaron arruinados moradores y recuerdan el incendio. Los alrededores son hermosísimos. Junto a la villa hay una alameda donde algunos forasteros han construido ricos chalets y este paseo termina con una fuente llamado Font Nova. La triple y cuadruple hilera de arboles, sus vistas al castillo y rústicas casas con el movimiento apacible de las aguas del Ritort pintores hayan copiado” (Sever Barnadas ?)

Al 1900, pràcticament exhaurit l'espai de la Font Nova dins del terme de Camprodon, es comença a créixer dins de Freixenet.

En aquest moment del canvi de segle, la demanda de nous edificis a Camprodon no existeix, la població no creix, no és necessari aixecar habitatges fora del recinte medieval, resten encara a l'interior ruïnes i solars buits.

Dotat de mobiliari urbà a partir de 1900, al 1901 el passeig té davant d'aquestes “torres” una filera més d'arbres que les actualment existents. L'arbre predominant continua sent el pollancre.

Amb el canvi de segle, les noves torres passaran de la Font Nova i dels veïns carrers, per anar a situar-se a l'altra banda del Ritort: la primera casa serà la del Dr. Roig, obra de Simó Cordoní (1900-1901).

A la Font Nova, nou “centre” del poble a l'estiu, s'hi celebren molts actes, dels quals destaquem els Jocs Florals de l'agost de 1901, amb participació de Joan Maragall; l'estrena de la seva sàtira a càrrec de Santiago Rusiñol el 1903, o el muntatge de Rigoletto i el Barber de Sevilla al Casino, el 1907.

Al 1903, el passeig ja gaudeix d'il·luminació amb focus que funciona, evidentment, només a l'estiu.

Existeix una certa crítica, en clau d'humor i satírica, al model de les “torres” a la Font Nova, i sobretot a alguns dels seus habitants:

“Per ella la vida es brillar, lluhir en saraus y teatros; exposicions i carreras, per tot ahont s'hi reuneixen vinticinch de la alta gomme.../ Avuy, toca'l piano, canta , monta bicicleta, cria gos, etc./ .... / Allà dona concers, soirées, y, sobre tot fa obras. Continuant en la casatorre que va contruirse en les afores del poble, hi te treballadors reforman y construint de nou lo fet l'any anterior. / Lo seu marit, qu'es un verdader sabi dirigeix personalment als operaris presentantlos los planos de lo que han de fer, planos inspirats per modelos de Paris” (J.A.B 1897)

El resident d'estiu apareix per la seva capacitat econòmica i nivell cultural, com una mena de recolonitzador, “un patrici”, apreciat però també envejat. Es parla, fins i tot, de “torres carrinclones”, per contraposició a les cases de la vila. Les cases de la “colònia” al voltant del passeig són clars volums , simètriques (excepte la modernista casa Roig), acabades amb color i algun que altre estucat i esgrafiat.

El seu arquetipus inspirador és encara més proper a l'arquitectura culta de la muntanya suïssa, al camp venecià o als paisatges de *l'Île de France*, en la recuperació d'una imatge més mítica del passat que la pròpia i arruïnada realitat d'aquell Camprodon. Es tracta més d'un concepte post-romàntic (propri de la 2a meitat del XIX) de la vella muntanya, que una “mímesi” formal (a mitjants del XX), o anys més tard que es convertirà una mala imitació pseudo-folclòrica (al darrer terç del XX).

Planificació del Passeig

De l'any 1907 són els primers documents urbanístics que regulen el creixement de la vila i, sobretot, dels seus passejos, l'autor dels quals és l'arquitecte municipal Antoni Coll.

En aquest moment, en ple "boom" de l'estiueig (1907) existeixen, apart de les torres ja esmentades (Oliveda, Pomar, Torrent i el Casino a la Font Nova, les Roig i Robert en el carrer de Freixenet); a la Torre del Coll, les cases Biosca després "Cal Armangué" i la Pagés (anteriorment "Col.legi Balmes") "Cal Conde". En el carrer Freixenet, les torres Mas de Xaxas, Juncadella, Vidal i Ribas, i Can Carulla, després Can Mateu, (probablement obra de Juli M. Fossas), així com les pistes de tennis on la "Colònia" celebrava els seus campionats (fins i tot un absolut de Catalunya), i actes socials. En el Camí de Dalt, les torres Gasot, després "Can Vincke", i la Bultó, després "Can Serra de Baix".

El Pla recull, en certa manera i per primer cop, l'auto-consciència de Camprodon com a vila turística d'estiueig i nova font econòmica. El 1911 s'instal·la l'enllumenat definitiu del passeig amb els elegants arcs metàl·lics.

El nou Passeig-Paisatge

L'impuls econòmic de la Primera Guerra Mundial fa concebir la idea d'una ampliació del passeig de la Font Nova. Del Casino fins el pont del carrer Freixenet té llavors poc més de mig km de longitud.

L'ampliació proposada inclou un estany, i compta amb tècnics, mecenes, ajuda municipal i propietaris disposats a cedir (forma prototípica de gestió urbana fins 1924); pretén arribar fins el Coll dels Ocells, passant per la Font de la Teula, seguint el vell camí de vianants, Sant Patllari, la Font del Boix, i retornar pel fons de la vall; en total 6 km entre anada i tornada. D'haver-se executat, hagués estat el millor exponent existent d'aquest creixe-

ment urbà paisatgístic, de transició entre nucli vell històric i camp obert.

El 1919 l'Ajuntament de Camprodon obté la propietat de la resta del passeig (el turó i el pou de glaç), situat a Freixenet, així com els terrenys mancants per a l'alineació de la Torre del Coll; s'arranja el Camí de dalt; es reformen les torres Vincke i Serra de baix. La plantació d'arbrat del turó de la Font Nova es produirà el 1923. Es completa així la produïda a partir 1906, que substituïa la primigènia de pollancre i encara, bàsicament, l'actual disposició d'arbrat.

Les fotos del passeig en aquests anys denoten la percepció del paisatge per part de l'estiuejant, del seu arbrat, el pas d'un paisatge idíl·lic i mitificat a un paisatge més bucòlic, més pagès, encara que igualment mitificat. Això es reflexa, fins i tot, en les noves cases: Can Cabot (aprox. entre 1907 i 1924, atribuïda a E. Sagnier, amb jardí del 1927), darrera del vell "istil" (simetria, composició i tractament formal i textural), Can Carulla (la segona casa, del 1924) i jardí; més tard, "Can Parellada", del mateix Sagnier, punt d'inflexió, amb façanes de pedra i arbrat de coníferes, encara inspirada en un arquetipus anglès (d'autor). D'aquest moment són també els nous jardins a Can Vincke i Cal Conde.

Acabada la Guerra Mundial, l'economia anirà en declivi i, desapareguts els grans "patricis" propagadors de Camprodon, el Casino, símbol del passeig, en patirà els efectes entrant en decadència; s'acaba l'època daurada del passeig (1894-1916) i, per evitar el seu tancament, passarà a ser una entitat dels vilatans.

La progressiva decadència

L'aixecament de l'Hotel Rigat el 1915 i de Can Rigordosa el 1916 (obres de Juli M. Fossas), provocaran el desplaçament del centre lúdic i cultural des de la Font Nova als

nous edificis de la plaça del Prat (que passarà a anomenar-se Dr. Robert).

En aquest context, com a homenatge, i també com a recordatori a les noves generacions, es construeixen el monument al Dr. Robert i el monument a Cèsar August Torras, obra de Jaume Bayó, en el Coll de la Creueta on havia d'arribar el nou passeig, i es produeix l'arranjament de la Font Nova a càrrec de Joaquim Claret.

L'estancament de la construcció destinada a l'estiueig produït entre 1918 i 1925, tot i que el nombre màxim d'estiuejants s'assoleix al 1922 i 1923, es reflexen com a fracàs en la poesia i prosa de Joan M. Guasch.

Des d'ara, el passeig tan sols rebrà alguna operació periòdica de manteniment o millores puntuals.

Del 1924 data el primer intent, mitjançant un mur fins llavors inexistents entre riu i passeig, de dur a terme l'eixamplament com a plaça del davant del Casino.

Un primer esllavissament de la rotonda amb el monument al Dr. Robert, arranjat de nou el 1926, i el més greu de 1940, s'endurà definitivament el monument. D'aquesta època són les darreres obres de jardineria i d'arranjament d'arbrat, per deixar-lo gairebé com el coneixem ara.

Amb el desviament de la carretera de Ripoll a França desapareix la vella rotonda; es substitueix (projecte de J. Alemany i E. Hernandez Cros) per una doble rotonda de doble àmbit envers el vell passeig i la nova carretera, preservant en la mesura del possible el teló de fons del vell turó.

Recentment, i per tal de recuperar aquest espai, peça cabdal de l'urbanisme camprodoní, s'ha redactat un nou projecte municipal d'urbanització i arranjament del passeig per, a punt d'entrar en el segle XXI, recuperar la força i serenitat que el passeig tenia a començaments del XX. □

La primavera arriba tard, l'estiu és curt i, quan ens n'adonem, ja tenim al cim la tardor i el llarg hivern.

Ara és l'estiu i, pels qui desconeguin Camprodon, els pot semblar que aquest poble nostre és Hollywood. Carrers plens de gent i ambient. Quantitat i variació d'activitats.

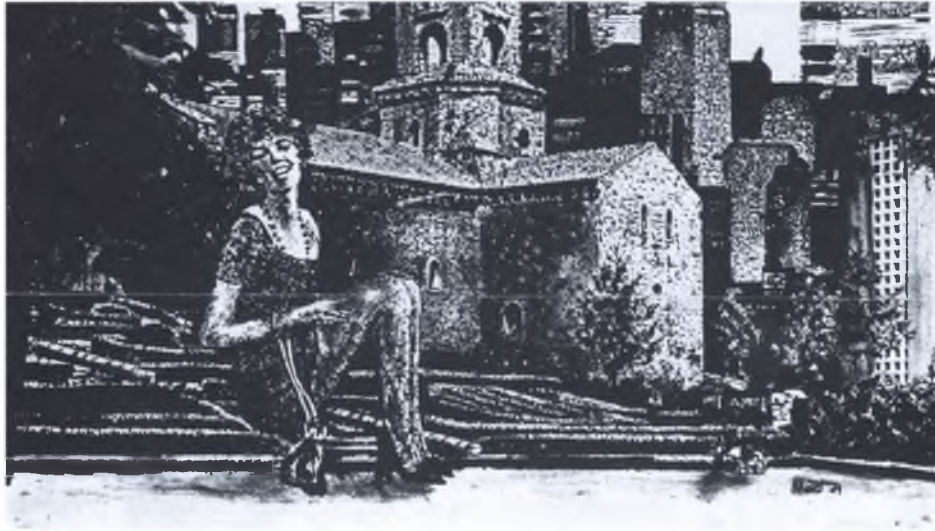
Però aquesta atracció que sentim o senten per Camprodon i la seva vall no ens hauria de distreure, ni fer-nos ignorar la realitat. I aquesta, al meu entendre, la veritat és que no és gaire engrescadora.

—Si feu un passeig pels carrers, veureu que cada cop hi ha més locals comercials per llogar i nombrosos establiments familiars que, probablement, no tindran continuïtat.

—Queda poca indústria i poca gent assalariada, que es tradueix en poca rotació de diners per gastar.

—La millora de les comunicacions era necessària, i ens ha acostat a altres comarques, però no hem d'oblidar que també ens ha facilitat (per exemple) anar a comprar a les grans superfícies de venda.

—Tenim una població que cada vegada és més gran d'edat. El jovent que puja i pot, està obligat a buscar-se sortides fora de la vila.

Il·lustració: Esteve Moret, 1984

Si el nostre futur ha de passar per la indústria del turisme i del lleure, caldria reflexionar i preguntar-se si ho fem prou bé, si podem millorar-ho, com i amb qui, o amb què.

Anar tirant i ignorar tots aquests problemes no és cap solució pel futur de la nostra vall.

No ens agradaria que Camprodon es convertís en un poble d'aixecar persianes només els caps de setmana i durant les vacances. □

◆ Joan Anglada.

C/. València, 11
17867 CAMPRODDON
(Girona)

CAN FRANÇA
ARTICLES DE PELL

Telèfons
Botiga: (972) 13 00 01
Part.: (972) 74 00 12

Tema central

Balanç de la Festa Major

Un cop passada la festa major d'enguany, és el moment de fer-ne un balanç.

Abans de res, i com a excepció, la climatologia ens va ser favorable, que ja és dir en un poble com el nostre.

D'aquesta manera, es van poder celebrar tots els actes sense haver de patir massa per si serien passats per aigua.

En aquest moment, es pot dir que s'ha consolidat la resposta del jovent, que ha demostrat la seva fidelitat i que no tenen pressa per anar-se'n a la platja.

El proper pas és aconseguir que la gent gran també s'impliqui més en la festa. Per això, la Comissió de Festes intentarà millorar l'oferta d'activitats destinades a aquest sector de la població, comptant amb una orquestra de primera línia i de renom pel ball de festa major. Continuant amb això, una de les queixes més generalitzades ha estat el fet que no hi hagués ball la nit de la revetlla de Sant Joan. Això va ser a causa de les exigències del calendari d'un dels grups que actuaren a la Revetlla Rock, concretament *Els Gossos*, que només estaven disponibles pel dia 23.

També hem de dir que, definitivament, el dinar de la font, amb la continuïtat de l'estirada de corda, ha aconseguit retardar la tradicional enfangada i mullena, respectant així a la gent que vol tornar seca a casa.

Pel que fa al bicrucis, van haver-hi variacions, a causa de la polèmica sorgida en la seva primera edició. Enguany, els participants no van quedar massa satisfets, ja que estaven condicionats pel recorregut que marcava la txaranga. Caldria trobar, de cara a propers anys, un

equilibri entre llibertat de moviment dels participants i organització de l'acte.

El que sí que va rebre bona acollida entre els camprodonins va ser el programa de festes, presentat en forma de CD. Una altra innovació va ser la informació emitida a través de "Camprodon TV per cable", que va comptar amb la col·laboració de totes les entitats implicades en la programació.

En les pàgines següents podreu fer-vos una idea de les preferències de diferents persones de Camprodon, a través d'una enquesta de valoració de la Festa Major. □

Aprofitem per recordar-vos que sempre ens interessen les vostres opinions sobre el *tema central* de cada revista. Podeu dir-hi la vostra, i ho publicarem en el número següent.

→ L'Equip de Redacció

MATIOSKA S.L.
EMPRESA DE SERVEIS

TF. 900-597749

-NETEGES -JARDINERIA -CONSTRUCCIONS
-REPARACIONS -CANGURS -CÀTERING
-IMPORTACIÓ I CONSTRUCCIÓ DE CASES NÒRDiques
DEMANI EL NOSTRE CATÀLEG !!

Festa Major Sant Patllari'97

Valoració de la Festa Major 1997

Nom

Edat

- 1.- Valora globalment la festa major 1997 (de 0 a 10 punts)
- 2.- Anomena els tres actes que més t'han agradat
- 3.- Anomena els tres actes que menys t'han agradat
- 4.- Què hi has trobat a faltar?
- 5.- Què treuries o què canviaries?

Aquestes van ser les preguntes...

... i aquí teniu les respostes !!

David Meñías, 28 anys

- 1.- 8 punts
- 2.- Xaranga Ardoa Barrura
Font de Sant Patllari
Serenata i focs d'artifici
- 3.- Ball amb *Casablanca*
Dr.Fly a les Carpes
Concert amb *Gossos* i *Dharma*
- 4.- Més gresca i activitats nocturnes
- 5.- Els concerts al pavelló els canviaria per altres de més bons. Portar moltes dones.

Marta Batlle, 15 anys

- 1.- 9 punts
- 2.- Els *Gossos*
Balls de festa
Font de Sant Patllari
- 3.- El futbol
La Serenata
- 4.- Més activitats a les carpes
- 5.- Està bastant equilibrat.

Paquita Marcé, 65 anys

- 1.- 9 punts
- 2.- L'anada a la font
La missa del dia 21
El pregó de festes
- 3.- La Serenata
La Xaranga de les 6 del matí
El Bici-Crucis
- 4.- Una bona orquestra per a la gent gran, un bon concert i una bona audició de sardanes
- 5.- Res. Afegiria el dit anteriorment.

Jordi Alonso, 32 anys

- 1.- 8 punts
- 2.- Cercavila matinera amb la Txaranga Ardoa Barrura
Ball de Festa Major i elecció de la pubilla
Gran Revetlla de rock amb *Gossos* i *Dharma*
- 3.- *Dr. Fly* a les Carpes
Ball amb el grup *Casablanca* (sobretot perquè hi havia poca gent)
- 4.- Penso que la gent del poble hauria d'estar més implicada en molts dels actes, i participar més
- 5.- És dels anys que m'ha agradat més la festa, sobretot perquè altres anys no l'havia pogut viure tant. S'haurien d'eliminar temps morts i fer-la més seguida.

PLANAS

C/. València, 14
Tel. (972) 74 00 97

JOIERIA – RELLOTGERIA

17867 CAMPRODON
(Girona)

Valoració de la Festa Major

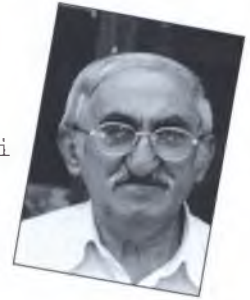
Joan Corbella, 28 anys

- 1.- 7 punts
- 2.- Font de Sant Patllari
Focs d'artifici
Pònting
- 3.- L'obra de teatre
La *Dharma*
- 4.- Sol i bon temps
- 5.- Res.

Joan Juanola, 62 anys

- 1.- 8 punts
- 2.- El pregó de festes
El teatre
La font de Sant Patllari
- 3.- El Ball
La Revetlla Rock
El pònting
- 4.- Que la gent marxi de
Camprodon
- 5.- Un ball més per a la gent gran

Judith Juncà, 27 anys

- 1.- 9 punts
- 2.- La font de Sant Patllari
La Txaranga Ardoa Barrura
Els focs d'artifici
- 3.- La Serenata
El concert del dia de la
revetlla (no era apropiat)
- 4.- Bons grups musicals i una bona
verbena. I una bona foguera
- 5.- Res

Assumpta Colomer, 64 anys

- 1.- 10 punts
- 2.- Missa i vermut popular
L'obra de teatre
L'anada a la Font de Sant
Patllari
- 3.- The *Chanclettes*
- 4.- Més sardanes
- 5.- Ja està bé.

Josep M. De Lucas, 32 anys

- 1.- 8 punts
- 2.- Dinar a la font de Sant
Patllari
Revetlla Rock
Foguera i focs d'artifici
- 3.- Sardanes
Elecció de la pubilla
Serenata als 4 cantons
- 4.- Més música pop-rock
- 5.- Faria tota una setmana d'actes

Fàbrica de mobles

Martí Magret

Crta.Sant Joan, 21
Telèfons: (972) 74 01 81 i 74 01 48

17867 CAMPRODON
(Girona)

Valoració de la Festa Major

preguntes... Nom / Edat / 1.- Valora globalment la festa major 1997 (de 0 a 10 punts) 2.- Anomena els tres actes que més t'han agradat / 3.- Anomena els tres actes que menys t'han agradat / 4.- Què hi has trobat a faltar? / 5.- Què treuries o què canviaries?

respostes...

Joan Garcia, 27 anys

- 1.- 8 punts
- 2.- Foguera i focs d'artifici
Pònting
Dharma
- 3.- *Dr. Fly*
The Chanclettes
- 4.- Col·laboració de la gent en la foguera de Sant Joan
- 5.- La gent que aprofita per marxar els dies de festa

Jordi Hernández, 48 anys

- 1.- 6 punts
- 2.- Teatre i *The Chanclettes*
Bici-Crucis
Font de Sant Patllari
- 3.- Serenata als 4 cantons
Dr. Fly a les carpes
L'orquestra del ball
- 4.- Una bona orquestra de Festa Major
- 5.- Canviaria l'orquestra

Jaume Vila, 24 anys

- 1.- 7 punts
- 2.- Txaranga Ardoa Barrura
Font de Sant Patllari
Estirada de corda
- 3.- *Gossos i Dharma*
Bici-Crucis
Futbol
- 4.- Més "desmadre"
- 5.- Canviaria un centenar d'homes per un centenar de dones. També elaboraria el programa entre tot el jovent del poble, a votació.

Toni Solà, 51 anys

- 1.- 7'5 punts
- 2.- Font de Sant Patllari
Vermut al Planet
Serenata als 4 Cantons
- 3.- Orquestra
Futbol
Esmorzar de les 5 del matí (pel soroll)
- 4.- Sardanes i un bon partit de futbol
- 5.- L'orquestra o el futbol.

C/. Catalunya, 13
17867 CAMPRODON

Restaurant
LA MURALLA

Especialitats en Peix

TEL. 74 09 00

Valoració de la Festa Major

Santi Mesas, 19 anys

- 1.- 7 punts
- 2.- Font de Sant Patllari
Esmorzar a les carpes
Concert de *Gossos i Dharma*
- 3.- Sardanes
L'orquestra
Dr. Fly a les carpes
- 4.- Més coses per la gent jove (concerts, correfoc...)
- 5.- Canviaria el ball d'orquestra per un ball més animat, i l'aigua freda de la font de Sant Patllari per aigua calenta.

Maria Puigmal, 46 anys

- 1.- 8 punts
- 2.- Txaranga Ardoa
Barrura (cercavila matinera)
Dinar a la Font de Sant Patllari
Focs d'artifici
- 4.- Per la nit de la revetlla de Sant Joan hi hauria d'haver una festa més popular, a fora al carrer i per a tots els públics. Considero que està bé que hi hagi un concert de rock, però s'hauria de fer un altre dia.
- 5.- Trauria l'espai de temps mort que hi ha entre el ball de Festa Major i la cercavila matinera, perquè la gent es refreda.

Isabel Torquemada, 50 anys

- 1.- 7 punts
- 2.- Focs
Anada a la font de Sant Patllari
Pònting
- 4.- Hi he trobat a faltar cercaviles amb gegants

Toni Herrera, 11 anys

- 1.- 9 punts
- 2.- Gegants
Pònting
Concert de *Gossos i Dharma*
- 3.- L'anada a la font de Sant Patllari (pel fang)
Sardanes
- 4.- Atraccions
- 5.- El fang de la font.

FINQUES CAMPRODON

Jaume Planella i Vila

Tel. i Fax (972) 74 02 52 – Mòbil: 909-43 96 06
Tels. particulars: 74 08 72 – 70 32 77

DEPARTAMENT COMERCIAL

Carrer València, 43
17867 CAMPRODON

Crònica del II Bici-Crucis

20:30 h. tarda.
Inscripció dels participants

21 h. tarda.
La Txaranga Ardoa
Barrura encapçala la
comitiva

22:19 nit.
Parada, avituallament i
ball de canvi de parella

21:05
tarda.
Inici tranquil
dels ciclistes

22:40 nit.
De bon rotllo!
Intercanvi de papers i
d'instruments entre en
Marquitos i la Txaranga

22:23 nit.
uno de enero, dos de
febrero, tres de
marzo...
21 de junio Sant
Patllari!

Plaça del Carme, 16
17867 CAMPRODON

Bar Canigó

ENTREPANS PER EMPORTAR Tel. 74 06 33

L'entrevista

Ara que estan de moda els locals polivalents, hauríem de fixar-nos en Can Planas. El Can Planas de sempre reuneix totes aquestes característiques, i algunes més. Va començar com a magatzem de grans i vins, per continuar després com a botiga de gairebé tot, bar, restaurant, hostel, punt de trobada, servei a domicili... vaja, un autèntic *drugstore*.

Qui regenta aquest local és en Joan Marcer i Planella, en *Juanito*. Va néixer al Cros de Vilallonga, fa 1,78 m d'alçada i 100 quilos "i pico" de pes. Té 73 anys i es manté en plena forma, malgrat digui que "ja no tinc la força d'abans".

—Vaig començar a sortir amb la pubilla dels masovers de Can Planas de Rocabruna. Per festejar, baixava amb bicicleta de Vilallonga a Camprodon, i després l'acompanyava a peu fins a casa seva. Com que el trajecte era llarg, aprofitava per magrejar-la una mica.

M'hi vaig casar, i ho vaig fer amb un barret de cow boy. Feia de masover a casa seva, i treballava des de les cinc del matí fins

a les nou del vespre, per guanyar només 5.000 pessetes al cap del primer any i 10.000 el segon. Em vaig dir que això no anava bé, i arran d'una discussió amb la mestressa per la repartició del gra i més tard del meu sogre, també amb la mestressa, vam decidir marxar d'allí i obrir un magatzem de grans i vins a Camprodon.

És l'hora de sopar. Va atrafegat. Revisa una caixa de bolets que li han portat. Un cop enllestida la compra dels ceps, li demana a un client habitual què vol per sopar. Talla una mica de pernil i el pesa a la bàscula digital, l'aparell més modern del local juntament amb la TV de color penjada a una alçada de tres metres. Hi ha gent que s'espera per comprar.

El local és enorme. La meitat està envoltat per uns prestatges que arriben fins el sostre, plens de tot: marques de licor que no trobaries enlloc, tota mena de llaunes, productes de neteja i de perfumeria. A l'altre costat hi ha la barra/taulell/escriptori, i fins el final, una filera de bótes de vi amb un munt de caixes de

»la gent ja no beu tant de vi. Beu més Coca-cola i cerveses.

CONSTRUCCIONS

**TRIADÚ
SUÑER, S.L.**

C/. Bastiments, 3
Apartat de Correus, 47
Tel. i Fax: (972) 74 10 33
17867 CAMPRODON

En Juanito de Can Planas (o el Benestar Social)

És difícil definir en quatre ratlles qui és en Juanito: un pou d'anècdotes i de vivències de tota mena. Un home que tant parla amb passió dels seus guisats com de les seves conquestes.

begudes al davant. Ara, —diu— *la gent ja no beu tant de vi. Beu més Coca-Coles i cerveses.* Una bona selecció de fruites i verdures a davant de l'entrada i les taules escampades pel mig configuren aquest peculiar multi-espai.

La fruita, la baixa a comprar a Figueres, cada dijous a primera hora:

—*La compro directament als pagesos. No massa, perquè es fa malbé.*

Si coneixessin els seus guisats, no dubtarien en concedir-li estrelles de la prestigiosa guia Michelin.

—*Això de cuinar era una cosa que m'agradava. Em fixava sempre com cuinava la meva dona, abans de quedar "viudo". Algunes de les meves especialitats són la vedella amb bolets, el senglar, l'estofat i, sobretot, el pollastre a la mariconna (no ens vol dir la recepta), i granotes amb esquerdes d'ou (a Can Planas es menja la granota tota sencera). D'arròs, macarrons... també en faig.*

»*tot el que tinc i guardo (de papers i documentació del local) és penjat al ganxo que hi ha darrera el taulell.*

¿Qui no recorda els porrons que tenia a l'entrada?

—*Plens, pesaven 17 o 18 quilos, i jo els aguantava tots dos, un a cada mà. Hi posava vi, però amb la calor es feia malbé. Algú els va robar.*

Un autèntic "drugstore"

En aquell temps, venia licor a granel:

—*Una vegada, una francesa em va demanar Cointreau, i li vaig demanar si el volia a granel. Va dir que sí, i sense voler li vaig posar esperit de vi. El va tastar, i va començar a fer bots i a gemegar: "Uh!, Uh!", anava fent mentre saltava. "Sé bo?" (C'est bon?), li deia jo...*

Va estar portant una furgoneta sense carnet durant uns anys. La feia servir per recollir les patates a pagès.

LLOGUER D'APARTAMENTS,
LOCALS COMERCIALS i
PLACES DE PÀRQUING

Carrer Catalunya, 15
Apartat de Correus, 48

Telèfons: (972) 74 02 64
17867 CAMPRODON

BATLLE

PROMOCIÓ i VENDA D'HABITATGES

—Cada dimarts baixava a Barcelona amb tren per anar a la llotja. Aprofitava per anar a dinar a Ca la Gut. Dinàvem per 300 ptes., entremès, gambes a l'all i angules. Ara, potser en valdria 25.000. Tornant a les patates, has de pensar que, en aquell temps, sortien de la comarca 700 o 800 vagons de patates l'any. Ara potser no arriben a 3 vagons.

Parlant amb en Juanito, és inevitable que surti un tema que ha estat i és important en la seva vida: el de les dones.

—Una vegada, en un ball de la Puríssima, quan encara hi havia els militars, ballava amb la dona d'un militar. Llàstima —li vaig dir— que jo era casat i ella també, perquè era molt guapa i simpàtica. Li vaig agradar, i al cap d'uns dies m'encarregava patates, i feia que les hi portés a casa seva. Només d'entrar i fer-me deixar les patates em va dir “eres muy guapo”. Ja m'abraça i ens tombem en un sofà, i allí mateix vaig fer la feina quan, de cop, piquen a la porta. Ella diu: “es mi marido, métete en el armario”. Em vaig quedar dret. No era el seu marit, era un home que venia a portar-li la llenya. Al cap d'uns dies, la seva filla em va parar pel carrer per entregar-me un clavell de part de la seva mare. I jo que li dic: “no sé perquè me'l dones, no he tingut res amb la teva mare, pero... si fueras tú, que eres la chica más bonita que he visto en mi vida... Eres un bombón”.

Ella em va dir:

—¿Te gusto?

—Claro que sí.

—¿Dónde nos podríamos encontrar?

—Aquí, en la torre del Coll.

M'hi jugava la vida.

En una altra ocasió, una italiana i una francesa li demanaren per quedar-se a dormir, però deien que no tenien diners.

—Les vaig acompanyar a un lloc que hi havia palla, però no els hi va agradar. “Doncs ho tinc tot ple —vaig dir jo—. Ara, si voleu dormir al meu llit, ho podeu fer. Jo no faré res”. Al cap d'un temps, vaig rebre una postal de la italiana, dient que havia estat la nit més boja i bona que

havia passat a la seva vida.

També hi ha l'anècdota de la taxista de Prats, que...

—Tenia les galtes flonges, li vaig fer un petó i vam quedar per un dia al vespre. Es va presentar a la tarda, i jo tenia gent a la botiga. Vaig tancar la botiga.

Club Tennis Camprodon

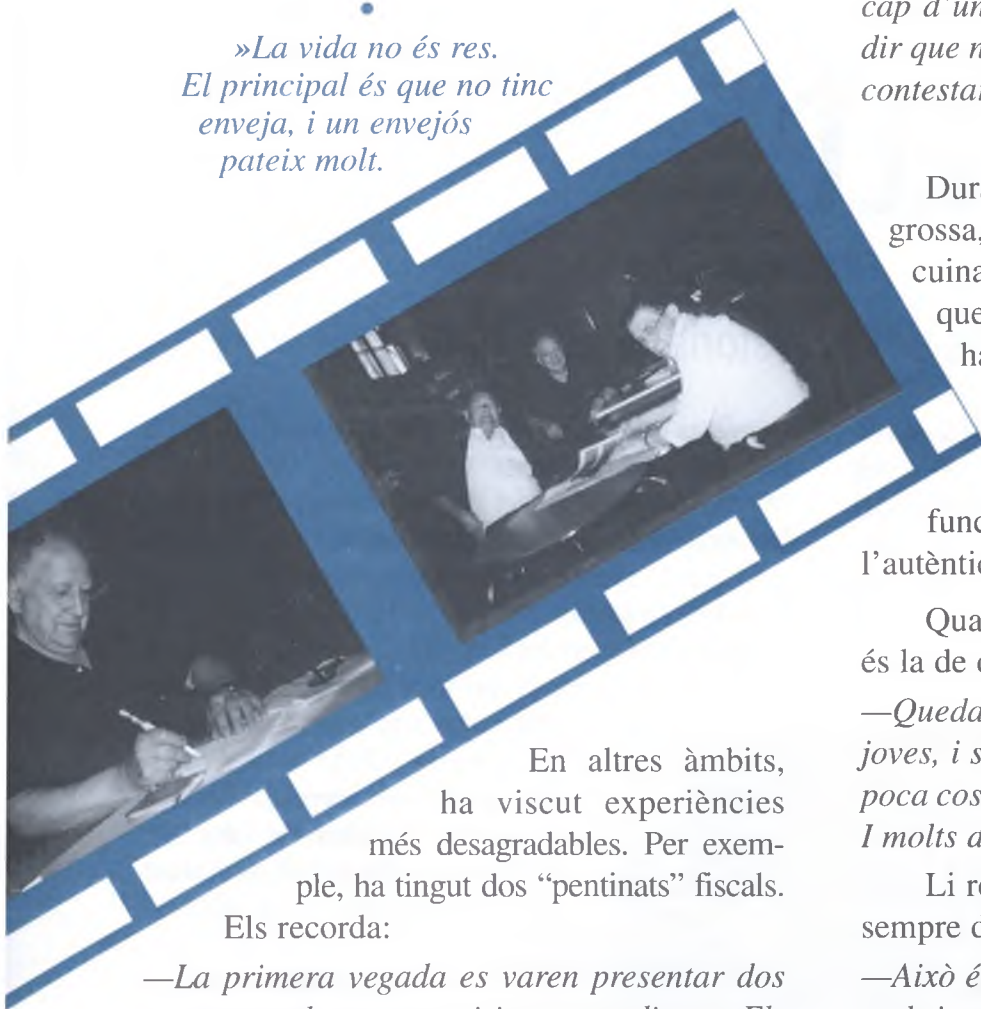
— Squash, Cursets de Tennis —

Bac de Sant Pere, s/n.
Tel. i Fax: 74 08 12

17867 CAMPRODON
(Girona)

•
»La vida no és res.
El principal és que no tinc
enveja, i un envejós
pateix molt.

En altres àmbits,
ha viscut experiències
més desagradables. Per exem-
ple, ha tingut dos “pentinats” fiscals.

Els recorda:

—La primera vegada es varen presentar dos senyors amb carpetes, i jo estava dinant. Els vaig fer esperar una mica, em pensava que eren viatjants.

—Què voldrien, aquests senyors?

—Som inspectors d’hisenda

—No hi tracto, jo, amb aquesta casa.

—Doncs ara hauràs de tractar-hi.

Em varen demanar papers, però tot el que tinc i guardo és penjat al ganxo que hi ha darrera el taulell. També em van demanar la llicència fiscal, que la secretària de l’Ajuntament de Freixenet, després de buscar tots els epígrafs, m’havia dit: “Posi «bodeguín», que queda barrejat i servirà per a tot”. No els va convèncer gaire. Es van posar a escriure i em van posar una multa de més de 40.000 pessetes. Al

cap d’un temps, en va venir un altre i em va dir que no hi entenia res. “Jo tampoc”, li vaig contestar. Va marxar.

Durant molts anys, al voltant de la taula grossa, i ell sempre com a cap de taula, ha cuinat per a una determinada gent. Gent que, per les circumstàncies que siguin, han tingut d’aquesta manera la possibilitat de tenir un plat a taula i, en una època, també un llit. En aquest sentit, en Juanito ha realitzat una funció important i solidària, exercint com l’autèntic delegat de Benestar Social.

Quan parlem de Camprodon, la seva visió és la de què “va a menys”:

—Quedarà com a Prats, només vells. No hi ha joves, i si no hi ha joves no hi ha cria. Queda poca cosa, quatre restaurants i poca cosa més. I molts de pisos.

Li recordem que dóna la sensació d’estar sempre de bon humor.

—Això és el caràcter de la persona. Em costa molt i molt d’enfadar-me, però si ho faig sóc “algo serio”.

—Però t’agafes bé la vida, no?

—La vida no és res. El principal és que no tinc enveja, i un envejós pateix molt. Una vegada, un de Barcelona (és inevitable, sempre hi ha “un de Barcelona que m’ha dit...”), em va dir que el pitjor d’aquest món és ser envejós i avar, jo ho he set i he patit molt.

Aquest ha estat el viatge per la república de Can Planas i per l’anarquia d’en Juanitu. □

⇒ Joan Anglada i Oriol Molas.

AL RIPOLLÈS

GASOLIS
Gaster sl
Sempre al seu servei

Tel. 74 12 07

Entitat

Orígens: repàs per la història (1935–1945)

Amb aquest escrit es pretén posar en coneixement dels camprodonins la tasca portada a terme per les juntes rectores de la Cooperativa Popular del Fluid Elèctric durant el període assenyalat, que crec que va ser el més difícil i, per tant, el més interessant de conèixer.

Era el 5 de juliol de 1935 quan fou convocada una junta general de simpatitzants per a la constitució d'una cooperativa de producció i distribució d'electricitat a la nostra vila.

Aquesta reunió fou convocada per una comissió organitzadora encapçalada pel Sr. Joan Sau i Santaló. Durant aquesta reunió foren aprovats els estatuts pels quals es regiria la Cooperativa, així com nomenada la primera Junta Directiva de l'entitat, el primer objectiu de la qual va ésser fer totes les gestions de la compra del salt d'aigua propietat del Dr. Josep Badia Brandia, de la finca de les Escabanyes, així com els terrenys per a l'assentament de la instal·lació hidroelèctrica, propietat de la Sra. Teresa Moncanut de Blanch, i la maquinària i materials necessaris per la nova central.

Per poder fer front a les despeses previstes, la nova Junta acordà, en principi, l'emissió de 1.000 accions de 100 pessetes i 400 accions de 500 pessetes, a un interès del 5 % anual.

La Junta Directiva es posà en marxa tot seguit i, cinc dies després de la seva presa de possessió, ja acordava els repartiments dels treballs a diferents

empreses de la vila, i la direcció tècnica de l'obra a l'enginyer Emili Canals.

El subministrament de maquinària per la central fou encarregat a l'empresa "La Electricidad de Sabadell, S.A.", per l'import de 135.000 pessetes, en data 12 de juliol de 1935.

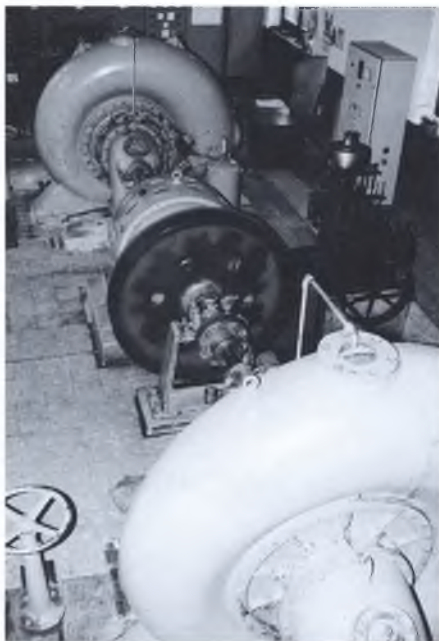
La concessió del salt fou adquirida al Dr. Badia per la quantitat de 6.000 pessetes, i els terrenys de la Sra. Moncanut per 6.500 pessetes.

També fou acceptada l'oferta de "La Electricidad de Sabadell, S.A." per instal·lar les línies d'alta i baixa tensió al preu de 41.000 pessetes.

Les obres seguiren el seu curs i, poc abans d'entrar en funcionament la nova central, es celebrà una reunió general extraordinària, el 25 de maig de 1936, per decidir els preus del futur subministrament. S'acordà 60 cèntims el Kw/h per la llum i 25 cèntims el Kw/h per la força motriu.

Curiosament, la posada en marxa de la central no és objecte d'atenció en el llibre d'actes de la Societat, però sí que ho és, en canvi, l'ofici tramès per l'Ajuntament de

Camprodon pocs dies després, el 9 d'agost de 1936, adreçat al President de la Cooperativa, en el qual se li notificarà la destitució de tota la Junta Directiva i la incautació d'aquesta Societat per part de l'Ajuntament. Aquesta situació es perllongà fins el 15 de juny de 1937, quan es retornen els poders als seus socis.

Central de les Rocases

Carrer del Mur, 7 – Tel i Fax (972) 74 08 38 – 17867 CAMPRODON (Girona)

La Cooperativa Popular de Fluid Elèctric

La situació econòmica de la Societat reflectia els temps que es vivien, com ho prova el fet que “La Electricidad de Sabadell, S. A.” reclamava, un temps més tard, un deute pendent de 88.000 pessetes, corresponents als serveis realitzats.

Les necessitats bèl·liques del moment també tenen ressò en els llibres de la Cooperativa, quan en una acta del mes de juliol de 1938, s’indicava: “Procedir a connectar així que sigui demanat, l’escomesa per a 15 HP necessària per a la fàbrica que s’instal·la per a fabricar material de guerra”.

Les conseqüències de la guerra també tenen repercussió en la vida de la Societat, ja que, el mes de gener de 1939, es menciona la situació en què es troba la Junta per trobar-se fora de la població, en caràcter transitori, la majoria dels seus components.

Però l’estat de guerra a la vila arribà a la seva fi i, el mes de març de 1939, en una acta redactada per primera vegada en castellà, s’exposà “la necesidad de elegir nueva Junta Directiva con motivo de la liberación de esta villa por el Glorioso Ejército Nacional”.

Així mateix, uns mesos més tard, la Junta Directiva agraeix als seus empleats el seu comportament: “en los días de la desesperada retirada del ejército rojo, quienes, con su obligación, evitaron

que la central de esta entidad fuera volada o incendiada como pretendieron por seis veces los dirigentes de las tropas que pasaban por aquel lugar..”

L’aiguat del 1940 deixà la seva empremta a les instal·lacions de la central, amb l’ensorrament de part de l’edifici i la destrucció parcial de la maquinària i instal·lacions. Les conseqüències materials i econòmiques d’aquell desastre es perllongaren per molt de temps.

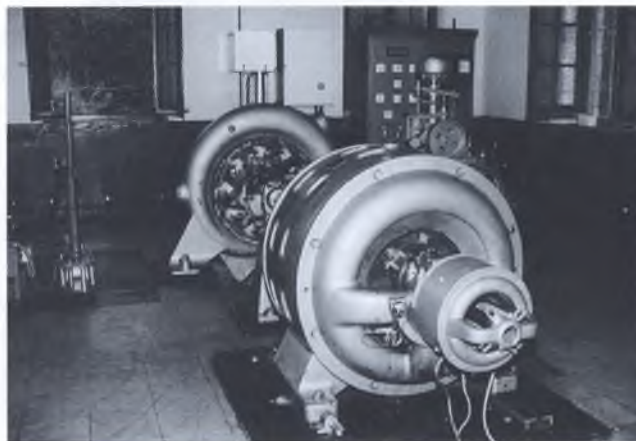
El desembre de l’any 1941, degut a l’excés de producció en relació al consum que en aquells moments hi havia a la vila, la Cooperativa signa un contracte amb la recentment constituïda Cooperativa

del Fluid Elèctric de Molló, pel subministrament d’enllumenat a aquella població. La potència del transformador instal·lat en aquell municipi serà de 10 Kw.

El 6 de gener de 1945, i després d’algunes discrepàncies entre els membres de la Junta Directiva, el Sr. Joan Sau posa fi a la seva presidència d’aquesta entitat.

Pren el relleu una nova Junta, presidida pel

Dr. Josep Badia Brandia, de la tasca del qual davant de la Cooperativa se’n parlarà un altre dia si hi ha l’oportunitat. □

Central de Cruañas

◆ Pere Gardella i Pagès. Per la Junta de la Cooperativa Popular del Fluid Elèctric

“la Caixa”

CAIXA D’ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

HOMENATGE A UN CAMPRODONÍ IL·LUSTRE

El passat dia 2 de juliol tingué lloc, a Ull de Ter, l'enterrament de les cendres, portades des dels Estats Units, d'un dels fills de Camprodon més il·lustres: en Josep Cuatrecasas Arumí.

Més de 94 anys enrera, exactament el dia 12 de març de 1903, en el número 29 del carrer València, en la casa del farmacèutic i en aquell moment Alcalde de Camprodon, naixia un nen al que varen donar, al batejar-lo, el mateix nom que el seu progenitor: Josep.

Sis germans més (cinc nens i una nena) acompanyaren els jocs de la seva infància que, tenint per mestre el pare, no pararen les seves ensenyances fins que un, examinant-se per lliure, aconseguí el títol de batxiller.

En Josep arribà als quinze anys a batxiller, tot un prodigi per l'època. El 1919 es traslladà a Barcelona per estudiar la carrera de Farmàcia. Cinc anys més tard, Camprodon podia dir que tenia un farmacèutic nou, just amb 20 anys acabats de complir.

Li va semblar que la llicenciatura era poca cosa, i es doctorà al Universitat de Madrid amb la tesi "Estudi de la flora del masís de Magina". La seva dèria ja es decantava cap a la Botànica.

Entre 1927 i 1930 realitza estudis de formació als jardins botànics de Berlín i Ginebra, emprenent un camí d'èxits continuats, envoltat de plantes per tots cantons.

El 1928 ja és auxiliar de Botànica de la Universitat de Barcelona. El 1931 guanya la càte-

dra de la mateixa assignatura de la Universitat de Madrid, i és redactor en cap de la primera revista sobre l'estudi de les plantes que es publica a la Península: *Cabanillessia*. En ella hi col·laboren les firmes de l'especialitat més preclares d'Europa. El 1932 el govern de la nació l'envia a Colòmbia en representació seva, en motiu dels actes de celebració del segon centenari de Josep Celestino Mutis. Aquesta anada li serà decisiva quan, un anys més tard, hagi de fugir d'Espanya. El 1936 se l'anomena Director del Jardí Botànic de Madrid. Un encadenat de corones de llorer que sembla no tenir fi.

Però el 18 de juliol de 1936 arriba la Guerra Civil.

Durant la contesa fraticida, Frederica Montseny, ministre republicana de Sanitat, confia en el nostre compatriota, un home competent dintre del món de la Botànica i de la Farmàcia, per exercir càrrecs importants dintre del ministeri.

L'1 d'abril de 1939 la República perd la guerra, i en Josep Cuatrecasas Arumí es veu obligat a abandonar la

pàtria. Però moltes són les universitats estrangeres que li obren les portes per acollir-lo. Es decideix per la de Colòmbia, que ja coneixia d'uns anys abans.

El seu gran saber com a botànic li serveix de catifa que aplanava camins per accedir a tots els llocs i a tots els honors. Professor de l'Institut Botànic de la Universitat de Bogotà, Director de l'Escola d'Agricultura de Cali, Cap de la Comissió Botànica de la Vall de Cauca... El 1947 passa a residir

En Josep Cuatrecasas i Arumí

RENAULT

ALEJANDRO CUADRADO

C/. València, 56
Telèfon 74 00 55
17867 CAMPRODON (Girona)

Josep Cuatrecasas Arumí

als Estats Units com a Conservador del Museu d'Història Natural de Chicago, càrrec que combina amb el d'investigador de la Institució Smithsonian de Washington.

Segurament si féssim una llista per esbrinar quin era el camprodoní que més honors i medalles ha aconseguit durant la seva vida, ben segur que, destacat en el primer lloc, hi trobaríem en Josep Cuatrecasas Arumí. En té de moltes nacions i de totes les categories, sense faltar-hi la d'or de l'Ajuntament de Barcelona ni la Creu d'Alfonso X el Savi, màxima medalla que es dona en el nostre país als científics.

Però fos on fos, estés a Madrid, a Bogotà, a Chicago o a Washington, mai va oblidar Camprodon, el Camprodon que l'havia vist néixer.

A la seva mort, ocoreguda el 24 de maig de 1996 en terres americanes, va deixar escrit que volia que les seves cendres fossin enterrades en una de les nostres muntanyes on, en la seva joventut, havia col·leccionat les primeres herbes, les primeres flors...

Aquesta voluntat es va complir, com dèiem en el principi, a prop de les fonts del Ter, el matí del dia 2 de juliol d'aquest any, en una cerimònia en la que, a més de les autoritats i representants de les universitats catalanes, estigueren presents 42 familiars, 18 dels quals vingueren expressament dels Estats Units entre ells, el seu fill, una altra celebritat dins del camp de la investigació, en la lluita contra la SIDA.

A la tarda, a la Sala d'Actes de l'Ajuntament, va tenir lloc un acte públic en el qual, a més de l'Alcalde Esteve Pujol, van prendre la paraula en Daniel Puig, biòleg i director de l'I.E.S. de Camprodon; el nebot Carles Cuatrecasas, que va explicar la trajectòria familiar de la nissaga Cuatrecasas; i el Catedràtic i Director del Jardí Botànic de Barcelona, Josep M. Montserrat, que va lloar la figura senyera, el que és i representa dintre del món de la Botànica mundial en Josep Cuatrecasas i Arumí.

Va cloure l'acte el lliurament, per part de l'Alcalde al fill del difunt, d'un pergami amb la còpia de l'acta en què l'Ajuntament de Camprodon prengué la decisió de posar el nom del seu pare a la plaça de propera construcció al paratge de Can Pascal. □

Els fills de l'homenatjat, signant el Llibre d'Honor de l'Ajuntament

En Josep M. Montserrat, Catedràtic i Director del Jardí Botànic de Barcelona

Cafè - Bar

☎ mòbil: 908 64 53 44

Carrer Nou, 4
17867 CAMPRODON
(Girona)

Opinió

Som dos mil tres-cents vuit

Atenció als ecologistes, als investigadors, estudiants, lletraferits i gent sensible en general.

A Camprodon hi ha una espècie en vies d'extinció. No cal buscar-la als rius, a Serra Cavallera o a la Creueta. L'animaló es diu Biblioteca. Així de clar, sense cognoms. La trobareu al carrer Catalunya, agonitzant d'aluminosi i del desinterès per part de les autoritats corresponents.

La Fundació "La Caixa", la mare de la criatura, dona actualment preferència a un altre tipus de cultura (com per exemple a les infantes a punt de casar), i la seva Obra Social desapareix dels pobles per emigrar cap a altres territoris de l'Estat espanyol.

Cap problema! Tan la Fundació com el Departament de Cultura de la Generalitat han garantit que no es tancarà cap biblioteca sense traspassar-la als municipis que se'n vulguin fer càrrec. I aquí els ecologistes, investigadors, estudiants, lletraferits i gent sensible en general respiren profundament i comencen a somniar: "Biblioteca Municipal Alexandre Galf" (o qualsevol altre nom suggestiu): un local decent, més o menys bonic i funcional, a l'abast de tothom, amb l'espai necessari, digne per a disposar gratuïtament de llibres bàsics, de les novel·les de moda, diaris, revistes, etc., per no parlar de vídeos i compactes, CD-Roms, navegació per Internet i altres meravelles de la ciència i de la tècnica modernes.

Sóc conscient que som a Camprodon i que l'espècie en vies d'extinció sobreviuria si poguéssim mantenir les seves constants vitals. El fons de "La Caixa" s'ha distingit sempre per la seva qualitat i varietat, i només faltaria que un estudiant no tingués un bon suport bibliogràfic a la sortida de l'escola, o que una mestressa de casa hagués de comprar totes les novel·les que vol llegir.

Sembla evident que això no ens ho podem negar... fins ara, no s'ha donat mai el cas.

Però... ai manyacs! Ara arriba el caçador. Hi ha una Llei de Biblioteques del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya que obliga a tenir biblioteca a tots els municipis de més de 5.000 habitants.

Corro a la biblioteca, espantada. Consulto l'Anuari estadístic, o l'atles en CD-Rom, o em conformo amb l'enciclopèdia clàssica:

"Camprodon. Municipi del Ripollès, al centre de la Vall de Camprodon, a la confluència del Ter i del Ritort. (...) (bla, bla, bla, bla...) —ràpid, on ho posa?— l'antic terme, exclusivament urbà, ha esdevingut un municipi de 103,35 km² i 2.527 habitants (1969)" —Ostres, això s'ha d'actualitzar. Encara hi ha esperances. Busco les dades de l'últim cens municipal (maig del 1996), i el resultat és... 2.308 habitants!

Sí, som 2.308 habitants, massa pocs per a tenir dret.... dret a què? A tenir un cinema? Un museu? Una sala de ball? Un auditori? Un teatre? Una piscina? Unes instal·lacions esportives? Una festa major?

Des de quan es comptabilitza el dret a la cultura, la qualitat de vida? Serem 2.308 habitants incultes, "pagesos", suspesos en totes les assignatures, ignorants de la nostra pròpia història? Qui conservarà l'entrançable col·lecció local, l'arxiu, els papers que parlen del nostre poble?

O potser serem 2.308 habitants viatgers, haurem de baixar a Ripoll o a Olot. Anirem a comprar o a llogar cultura, com hi ha gent que es desplaça per a comprar el menjar de la setmana.

I quan vinguin els turistes (quan siguem 15.000 habitants), quan vinguin els estudiants, i la mainada de Llanars, de Molló, de Setcases, de Sant Pau o de Vilallonga, els hi haurem de fer saber que, si volen una biblioteca, s'hauran d'empadronar a Camprodon. Com aquell qui recull signatures per arribar al cim dels 5.000. □

◆ Esther Suriñach. Bibliotecària

Pub
2000

Opinió

La ploma convidada

Mns. Lluís Martínez Sistach

Nascut Barcelona el 29-4-1937, va estudiar al Seminari de Barcelona, essent ordenat el 17-9-1961. És doctor en Dret Canònic i Civil per la Universitat Lateranense de Roma. Jutge del Tribunal Eclesiàstic i de Dret Canònic de diverses facultats de Catalunya. Secretari de la Conferència Episcopal Tarraconense.

1979: Vicari General de l'Arquebisbat de Barcelona
1987: Bisbe Auxiliar del Cardenal Jubany de Barcelona.
1991: Bisbe de Tortosa i President d'Assumptes jurídics de la Conferència Episcopal.
13-4-1997: Pren possessió de l'Arquebisbat de Tarragona.

Camprodon, joia del Pirineu, fresquívol i acollidor, està molt dins del meu cor. Perquè la infància marca les persones i aquells llargs i llunyans estius que hi vaig passar amb la meva estimada família estan curulls de records encisadors.

El record més bonic de tots és la meva família i tantes famílies amigues del poble i de l'estiueig. La família és un do preuat, però, atès que és una institució natural, no sempre és prou valorada.

Tots veiem que quan el matrimoni i les famílies s'estimen, els esposos i els fills viuen més feliços. El bé de la persona i de la societat humana i cristiana va estretament unit a la bona situació de la comunitat conjugal i familiar. No hi ha dubte que la humanitat s'hi juga molt amb aquestes dues institucions humanes.

La família no és una realitat tancada en si mateixa. Està oberta als canvis culturals de la societat on ella viu. La nostra cultura postmoderna incideix en la manera com es viu el matrimoni i la família. El valor que es dona a allò que és immediat, a allò que és actual de cada moment i a la seva capacitat per a produir satisfacció i benestar, adquireix una particular importància en una cultura que desconfia dels valors i principis absoluts. Ni realitats tan comprometedores con l'amor i la fidelitat a la paraula donada poden pretendre crear compromisos estables i definitius. Això té les seves conseqüències negatives en la manera de viure la comunitat conjugal i familiar.

Joan Pau II afirma que "l'Església vol fer sentir la seva veu i oferir la seva ajuda de tot aquell que coneixent ja el valor del matrimoni i de la família, tracta de viure'l fidelment". En la concepció autènticament humana de la família hi ha unes vides "personalitzades", és a dir, "tota persona -el marit, la muller, els fills, els pares- és afermada en la dignitat que li correspon i estimada per ella mateixa". Estima de veritat aquell que, bo i realitzant plenament el seu "jo", es dona al "tu" com a objecte d'amor, esdevenir tots dos una sola persona.

La família té la missió de ser cada vegada més allò que és: una "íntima comunitat de vida i d'amor". L'home no pot viure sense amor. La seva vida està mancada de sentit si no li és revelat l'amor, si no l'experimenta i no se'l fa propi. La família és cridada a ser comunitat de persones. És un compromís joiós que els nuvis assumeixen "davant de Déu i davant de l'Església", com els recorda el celebrant en el moment d'expressar-se mútuament el consentiment.

L'amor fa que la persona es realitzi mitjançant el lliurament sincer de si mateixa. El lliurament de la persona exigeix, per naturalesa, que sigui durador i irrevocable. La indisolubilitat del matrimoni deriva primàriament de l'essència d'aquesta entrega de la persona a la persona. Sense això el matrimoni seria buit, mentre que la "comunió dels esposos", edificada sobre aquesta mútua donació, esdevé "comunió de pares". El matrimoni és el fonament de la família.

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Tarragona

**C. Ventura
Consultors, S.L.**

*Cristina Ventura i Carpintero
Economista*

Carrer Freixenet, 6, baixos
Telèfon (972) 13 03 08

**Laboral
Fiscal
Comptable**

17867 CAMPRODON
(Girona)

Cartes al Director

El text de la carta ha de ser breu: tindran prioritats els que no excedeixin les vint ratlles mecanografiades. Podeu posar-hi un títol que resumeixi el contingut.

És imprescindible que les cartes vagin signades amb nom, cognoms i DNI, encara que hi pot figurar un pseudònim a l'hora de publicar-les (cal indicar aquesta preferència).

Carta al president de la Mancomunitat

■ Sr. President de la Mancomunitat:

A la Vall de Camprodon hi ha persones, des de grans fins a molt petites, a les quals els agradaria tenir l'oportunitat d'aprendre l'art de la música. Fa un parell d'anys, vostè va prometre l'inici d'una escola de música per a totes aquelles persones interessades en aquest tema fonamental de la nostra cultura. Fins i tot, va enviar cartes als ciutadans dels nostres pobles per veure el grau de demanda i de participació. Per la nostra part, vàrem presentar una pre-inscripció, tal com se'ns va demanar, i no va servir de gran cosa. Ara, sembla que tot això s'ha parat, esperant que algú ho porti a terme amb més empena, dinamisme i il·lusió.

Potser sí que falten recursos o il·lusions per portar-la a terme, però no estaria gens malament que un altre organisme oficial volgués posar-se al davant i portar la "batuta" en aquest compromís que se'ns va oferir, i on tanta gent va posar-hi interès. El temps va passant, i ja fa dos anys que es parla d'aquest tema, però molts continuem il·lusionats en aquest projecte tan engrescador com és una escola de música a la nostra Vall.

Tot això ho diem perquè creiem que la música ha tingut una gran importància durant molts anys en la història de la nostra Vall de Camprodon, i és una llàstima que les persones que tinguin interès per aprendre música, i sabem que són moltes, s'hagin de desplaçar fora de la Vall o del seu municipi. Si tinguéssim la sort de tenir aquesta escola a la nostra mà, segur que sorgirien bons músics, fins i tot alguna cobla.

Ens agradaria que aquest estiu es

Per manca d'espai, *El Camp Rodó* es reserva el dret de publicar les cartes i de resumir-les si és necessari.

Per a la seva publicació, se seguirà un rigorós ordre d'arribada a la direcció de la revista, i no s'exclourà cap carta en funció del seu contingut.

El Camp Rodó agraeix les col·laboracions dels seus lectors.

comencés el projecte, i que al setembre s'iniciés. Creiem que no seria difícil trobar persones interessades i capacitades que tirarien aquest projecte endavant. Igualment, creiem que tampoc no seria difícil trobar persones que estarien molt contentes d'iniciar-se en el món musical.

Atentament,

ALUMNES DE VUITÈ d'EGB

CEIP Dr. Robert
Camprodon

AMICS D'EN RAMON VIDAL

Carta al nostre amic Ramon

■ Quan el sol s'amaga darrera de les muntanyes i els nostres somriures recullen la melangia que sentim pel nostre bon amic Ramon, els nostres cors s'encongeixen.

Un bon dia ja no el vam tenir més entre nosaltres. En Ramon era el nostre vaixell, amb les veles sempre amainades a punt per navegar. El seu cor va deixar de bategar al costat dels nostres, però la seva persona segueix i seguirà viva en tots nosaltres, a les festes de Camprodon, a "la placeta", quan baixem el riu amb la "patera", a les costellades a Sant Antoni o, simplement, passejant pels carrers de Camprodon.

És ara que vibrem amb el seu record de persona franca, lluitadora, positiva, senzilla, alegre i disposada sempre amb els amics; és per sempre que li volem dedicar aquesta carta, perquè no l'oblidarem mai.

I ara, dins de nosaltres hi ha un missatge que ell va deixar escrit a les nostres mentes, el de l'amistat d'un grup de famílies unides pel record de la persona que ell va ésser.

Sempre estaràs amb nosaltres, benvolgut amic Ramon.

L'edat complicada

■ Sr. Director:

Aquest estiu vaig anar a un petit poble d'Andalusia, i la meua visita va coincidir amb la inauguració d'un centre juvenil on hi havia biblioteca, discoteca infantil, sales de jocs... Vaig pensar que era una idea genial i que tindria molt d'èxit, perquè els nois i noies de dotze o tretze anys fins als quinze o més estan en una edat complicada. Massa petits per sortir a les nits, per anar a prendre una beguda, i massa grans per fer les coses que tant ens agradava fer quan érem petits.

El que vull dir amb això és que crec que a Camprodon aniria molt bé un petit centre on hi haguessin sales amb tot tipus d'entreteniments. I no tan sols ens aniria bé al jovent del poble o de la Vall, sinó que estic segura que els nois i noies de fora també estarien més que agraïts.

Durant l'hivern ens aniria molt bé per divertir-nos en aquells dies d'avorriment. Podríem anar a aquest centre a prendre alguna cosa, a xerrar amb altra gent...

A l'estiu, a part de la piscina, podríem anar a la magnífica terrassa que hi hauria al centre, fins i tot, amb la música que més ens agrada. Potser és una proposta una

PERRUQUERIA HOME-DONA
TRACTAMENTS CAPILARS
MAQUILLATGES
MANICURES

Plaça Santa Maria, 10
CAMPRODON
Tel. (972) 74 13 40

Cartes al Director

Les persones que vulguin veure publicada la seva carta, hauran d'adreçar-la a la seu de *El Camp Rodó* (vegeu requadre).

Revista *El camp Rodó*
Secció Cartes al Director
Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON

mica exigent, i que necessitarà molt de temps. Però segur que "triomfaria"!!!

Espero que tinguin en compte i que pensin bé el que els he dit de l'edat complicada. Ho sé, més que tot, perquè jo estic en aquesta edat i, per entretenir-me, només puc quedar amb les amigues per seure a la plaça i anar fent tombs amunt i avall, i no les puc portar cada dia a casa, perquè sinó seria un xou.

Vull sortir amb molta colla i passar-m'ho bé, ara que sóc jove!!!

Espero que la meua proposta es converteixi en un projecte amb cara i ulls.

Moltes gràcies.

JÈSSICA JIMÉNEZ MARTÍN
Camprodon

Ningú no es mereix patir

■ Primer de tot, agraïm al Sr. Antoni Roig que hagi acceptat la nostra invitació de venir a explicar-nos el naixement del feixisme i del nazisme a Itàlia i a Europa.

Immensos laberints de paraules càlides que ens defineixen declaracions d'un ésser que ha patit i que ha viscut una guerra terrible, dura, cruel... que aparentava ser eterna. Passaven els minuts, els dies, els anys, i res no canviava: sofriment era l'única paraula que existia.

Ara, a tots ens sembla increïble com la gent podia canviar en entrar en un camp de concentració o d'extermini, en aquest cas el camp de Mauthausen.

Creiem que l'aliment que els donaven era ridícul, només un àpat al dia amb una mica de brou, patata, nap... El diumenge era el dia més esperat per tots, els donaven una cullerada de melmelada i una altra de recuit.

Van entrar més de 10.000 espanyols i només en sortiren uns 2.000. Molts d'ells moriren en construir una escala de pedra

formada per 172 esglaons, la qual conduïa a la cantera, d'on treien pedra per a les construccions. Cal esmentar que era un dels llocs on no tan sols van morir molts espanyols, sinó que va morir-hi gent d'altres països. Es pot dir que era l'escala de la mort, on la gent hi deixava la vida després de grans sofriments.

Els presoners portaven la camisa de ratlles, igual que els pantalons; els espanyols amb una S blanca que volia dir "spanish"; els homosexuals hi portaven estrelles roses...

Si heu vist la pel·lícula que es va endur nou òscars, anomenada "La llista de Schindler", segurament estareu més informats sobre aquest tema. Us la recomanem amb tota sinceritat.

Continuem amb la xerrada que no us hauríeu d'haver perdut. El Sr. Antoni Roig va ser tan amable que no tan sols ens va explicar la seva estada en aquest camp, sinó que també ens va fer veure un interessant video. Per exemple, les sales de gas eren un engany: aparentaven ser unes simples dutxes, però... tan de bo ho haguéssin estat! En el video es poden veure les esgarrapades que la gent deixava en el ciment de les parets d'aquestes sales.

Per fi, un dia del maig de l'any 1945, els van obrir les portes dels barracons i els van dir: "Sou lliures, ja podeu marxar!"

Ningú no sabia el perquè, però havia succeït, i ja res no ho podria esborrar. Això sí, aquells anys de tristor, aquelles ferides intangibles, aquells records inoblidables... els marcarien per la resta de la seva vida.

A l'hora de la veritat, semblava que ningú no era culpable ni responsable d'aquella tragèdia... ¿A qui volien fer creure això?

Esperem que mai més no es repeteixi, perquè, al pas que anem, podríem

arribar a una tercera guerra mundial. Siguem prudents, ningú no es mereix patir.

ALUMNES DE VUITÈ d'EGB

CEIP Dr. Robert
Camprodon

■ *Un grup de ciutadans de Camprodon ha cregut convenient formar un col·lectiu, que sota el nom d'Associació de Bons Veïns, pretén suggerir, proposar, i recomanar allò que ells consideren millors per al nostre poble. Per saber de quin peu calcen, de la primera trobada n'ha sorgit una carta, i que ara ens adrecen:*

Gairebé impossible

(reflexions d'en Fresquívoll i de la Violeta)

- A Camprodon encara queden artesans. Això caldria que fos motiu d'estímul i de reconeixement.
- Als baixos de l'Ajuntament, l'Oficina de Turisme no es veu. Potser no es troba en el millor lloc. Caldria dignificar l'entrada de la Casa de la Vila, il·luminant el quadre de *Els tres Peregrins*.
- Pel que fa a les flors als balcons, caldria posar-les amb gràcia, penjant dels balcons.
- Fóra millor que el mobiliari exterior dels bars no fos de plàstic, unificant uns determinats colors.
- Caldria millorar la plaça d'Espanya. La plaça del Carme funciona. A la plaça del Dr. Robert hi ha perill de col·lisió davant de Can Rodà i Can Rubies.
- Obrir el carrer de Cal Marquès fins al Passeig de la Muralla, per donar sortida a la plaça de la Fia.
- Penjar la roba als balcons queda horrorós.

COMISSIÓ DE L'ABV
Camprodon

Immobilària

Vall de Camprodon

Passeig de la Muralla, 1
CAMPRODON

-IMATGES

que han estat notícia

► 18de maig 97

Presentació del llibre
El món al Ripollès. Visions i experiències de viatgers al llarg del temps

En Jordi Mascarella, de Ripoll, i en Miquel Sitjar, de Ribes de Freser, coneguts filòlegs, uniren els seus esforços per donar llum a un nou i important llibre sobre la comarca del Ripollès, amb la rigorositat científica i literària que els caracteritza. El dia 18 de maig es féu a Camprodon un acte de presentació, a càrrec d'en Manel Pujol.

Jornada reivindicativa pels ajuts de menjador escolar

Perquè puguin gaudir dels ajuts en el menjador escolar tots els alumnes desplaçats, fins i tot els de pobles que pertanyen al terme municipal de Camprodon, es va celebrar una jornada reivindicativa festiva al pati de l'escola Dr. Robert, amb el suport de l'Ajuntament de Camprodon i del Consell Comarcal del Ripollès. L'actuació més destacada la van protagonitzar, a part dels nens i els pares, el grup d'animació infantil *Teatre Mòbil*.

► 24de maig 97

Exposició de l'Amical Mauthausen i Conferència d'Antoni Roig

Durant quinze dies, del 19 de maig al 2 de juny, la sala d'exposicions de l'Ajuntament va acollir l'exposició itinerant *Exili, Resistència i Deportació*, cedida per l'Associació Amical Mauthausen.

Paral·lelament a aquesta exposició, vam poder gaudir de la companyia de l'Antoni Roig que, amb la seva incansable energia, va estar a Camprodon uns quants dies, oferint xerrades i conferències a diferents escoles de la comarca i compartint amb tothom qui ho desitgés la seva gran personalitat i l'experiència com a deportat al camp de Mauthausen. Des d'aquí volem enviar-te, Antoni, el nostre més sincer agraïment.

► 23de maig 97

Presentació del llibre *Tast de frontera*

En Jordi Vigué fou l'encarregat d'explicar la sinopsi de les històries i anècdotes viscudes per en Llorenç Torrent, l'autor, al llarg de la frontera i del temps, que es recullen en un nou llibre que porta per títol *Tast de frontera*. L'acte de presentació tingué lloc a la Sala d'Actes de l'Ajuntament.

► 19maig 97

IMATGES - que han estat notícia

► 1 de juny 97

Festival de Patinatge Artístic

Organitzat pel Club Patí Camprodon, es va celebrar el XXI Festival de Patinatge artístic al pavelló. Enguany, es va comptar amb la col·laboració del Club Patí Ripoll i del Club Patí Bescanó.

A part d'aquest festival, el Club Patí Camprodon té altres compromisos, com la realització de proves comarcals i provincials.

La temporada 1996/97 ja s'ha acabat, i s'espera amb moltes ganes l'inici de la propera temporada.

Les monitores del Club Patí Camprodon Mireia Bertran i Mònica Mejías us animen a prendre-hi part.

► 7 de juny 97

Dinar de la Unió Esportiva Camprodon

Entre paletada i encimentada, encara els hi queda temps i ganes de fer un bon tiberi, celebrat al costat dels vestidors i amb una climatologia esplèndida.

A la foto es pot observar que va anar molt bé.

► 14 de juny 97

Conferència: El projecte literari de Josep Pla

Dins dels actes del Centenari del naixement de Josep Pla, en Jordi Todó va fer una aproximació sobre aquest escriptor, i en Rafael Dueñas sobre Pla i l'amic Claret.

► Juny 97 Fi de curs i canvi d'escola

Aquesta "mainada" que riuen tant, i que ja no són tan "mainada", per seguir estudiant s'hauran de buscar la vida, a partir d'ara, fora de Camprodon.

Es tracta dels alumnes que han acabat el 4rt. curs d'ESO, l'últim curs d'ensenyament secundari obligatori segons la Reforma educativa (que equival al que fins ara era 2on. de BUP). Qui vulgui seguir estudiant, haurà de fer el Batxillerat Reforma (dos cursos) i, si no, a treballar.

—IMATGES

que han estat notícia

Acte de presentació de l'Agrupació de Defensa Forestal (ADF) Vall de Camprodon

S'ha creat a la Vall de Camprodon l'ADF, entitat sense afany de lucre formada per un grup de voluntaris i per propietaris de finques rústiques, amb la finalitat de vetllar per la neteja dels boscos i prats, actuant també en l'extinció de possibles incendis forestals. Subsisteix gràcies a subvencions de la Generalitat, i la seva principal filosofia és "qui més a prop del bosc està és qui arriba abans". La presentació de l'agrupació va anar acompanyada d'actes festius, que es van cloure amb una ballada de sardanes. A la fotografia, els prats del Remei amb el vehicle 4x4 i remolc de 600 litres.

13 juny 97

I no podíem tancar la secció sense esmentar una de les tradicions més populars de Camprodon i la seva vall: l'aplec de Sant Antoni.

A la fotografia, corresponent a una edició anterior, un moment de la benedicció del terme.

29 de juny 97

29 juny 97

Trobada dels Bonamaison

Seguint amb la moda iniciada, a Camprodon, pels Puigmal, va tocar el torn dels que porten per cognom *Bonamaison*.

Sembla ser que l'origen del nom, que ve de França, es troba al nostre país a Feitús.

Es celebrà la trobada amb una missa a Llanars, oficiada pel mossèn de Sant Pau, seguida d'una recepció a l'Ajuntament d'aquest poble i un dinar a l'Escòn.

Pel proper any, està previst repetir la trobada, segurament a Ripoll.

A causa de la quantitat d'esdeveniments que tenen lloc a Camprodon al llarg de cada trimestre, se'ns fa difícil per problemes d'espai donar cabuda en aquesta secció de la revista a tots els actes.

És per això que ens veiem obligats a reduir-los, mirant de compensar les imatges en cada un dels números.

No voldríem que alguna entitat o particular se'n sentís exclòs.

Jardí
Piscina
Pàrquing

HOTEL
MARISTANY
RESTAURANT

* * *

passeig Maristany núm. 20
17867 CAMPRODON
Tel. (972) 13 00 78
Fax (972) 74 07 78

Llar d'infants. L'oblit i el present

Amb aquest nou número de la revista El Camp Rodó, l'Associació de Pares d'Alumnes Llar d'Infants de Camprodon, creada durant aquest darrer curs escolar, vol donar-se a conèixer com a nova entitat de la nostra vall.

L'objectiu principal que ens hem proposat és el de dignificar la Llar d'Infants, i la raó és molt senzilla.

El local que la mainada de 0 a 3 anys ha d'utilitzar com a escola (fixeu-vos bé que diem "escola" i no "guarderia", perquè actualment no s'entén un lloc on es deixi la mainada només amb la finalitat que se'ls guardi, és a dir, com si fos un pàrquing vigilat. En canvi "escola", i en particular la del tipus que ens ocupa, és un espai on els infants haurien de realitzar tot un seguit d'aprenentatges (psicomotrius, descoberta i experimentació dels sentits, presa de confiança i autoestima, aprendre a compartir tot jugant, aprendre a escoltar i a parlar, i molts d'altres), doncs fa quasi dos anys no disposava d'aigua calenta; trobem una de les dues aules totalment massificada i amb poc espai, on els nostres fills no poden realitzar cap aprenentatge que els sigui necessari; l'espai del pati exterior és una terrassa de pocs metres quadrats, inclinada vers el riu, que a l'hivern és un lloc fred i força bac, aleshores impracticable; l'accés al local i a altres dependències té unes escales amb un pendent pronunciat, que són un perill, tant per la mainada quan han de pujar al primer pis com per la gent que els porta, sovint persones d'edat avançada; la cuina no compleix la normativa que estableix el Departament de Sanitat de la Generalitat de Catalunya; fins fa poc, les parets interiors eren plenes d'humitats; i així podríem extendre'ns amb una llista molt més llarga de mancances (instal·lació elèctrica, infraestructura, material didàctic, material de dormitori, etc.).

Qui pot posar en dubte que un dels indicadors més importants del nivell i la qualitat de vida d'una societat és l'Educació? Malgrat tot, el nivell de Camprodon és bastant admissible, en tenir una bona escola de 2on. cicle d'Educació Infantil i d'Educació Primària i un Institut de Secundària, tots amb uns professionals idonis i unes instal·lacions força correctes.

Però existeix la mancança de la Llar d'Infants perquè Camprodon i els pobles de la Vall puguin transpirar una qualitat de vida d'allò més acceptable. Sovint, parlant de la Llar d'Infants amb la gent de fora, ens arriben a dir: "amb tant de 'verd' que teniu, i els més menuts han d'estar en unes condicions com aquestes?". Creiem que ens hauria de fer vergonya a tots plegats, Ajuntament, pares i també, i tant que sí, a tots els camprodonins i veïns de la Vall. Vergonya perquè durant molts anys s'ha mostrat un total desinterès per

tot aquell tipus de problemàtica que podia envoltar la Llar d'Infants. Vergonya haurien de tenir els diferents consistoris que, a través dels anys, han anat fent promeses i, quan ha arribat l'hora, tot ha quedat en paper mullat. Vergonya haurien de tenir els pares per haver permès, amb una actitud totalment passiva —com que només són un parell d'anys...—, que llurs fills hagin estat en unes condicions gens favorables per la seva educació, malgrat la bona voluntat de la gent que hi treballa. I vergonya hauriem de tenir tots els veïns de despreocupar-nos d'un dels aspectes que donen més vida i orgull a un poble: la mainada, i, entre ella, els més menuts. Realment esgarrifa!

I si voleu, podem tirar més llenya al foc, perquè hi ha coses que fan empipar. Tot llegint els diaris de les comarques de Girona de dies enrera, sortia un article on s'enumeraven un seguit de partides pressupostàries de l'Ajuntament de Camprodon: uns 23 milions per l'arran-

LLARS de CAMPRODON
PROMOCIONS IMMOBILIÀRIES

C. València, 2
17867 CAMPRODON

Tel. i Fax (972) 74 10 94

jament del Passeig de la Font Nova, uns 40 milions per l'edifici de la Cooperativa, i uns 8 milions per la construcció dels vestidors del nou camp de futbol. Tot són millores lloables, però ¿no creieu que és més important tenir una llar d'infants acondicionada, abans que destinar unes quantitats tan importants de diners per altres actuacions? Deu ser que el sentit de la prioritat des de fa molts anys fins ençà ha patit un enfocament malaltís, o bé aquesta prioritat tan essencial no deu comportar gaires vots.

Fins ara, l'Associació de Pares, tot conversant amb l'Ajuntament, ha lograt posar fil a l'agulla per cercar una solució definitiva dins la present legislatura, fet que era un punt del programa electoral del PSC-IND-ERC. Si més no, tot i esperant un canvi d'ubicació de la Llar d'Infants, el Consistori s'ha compromès a crear una nova aula, la de nadons (de 0 a 1 any), amb una educadora pròpia. També s'ha compromès a cobrir les vacances de les educadores, no permetent, així, cap manca d'atenció a la mainada com la que hi ha hagut fins enguany. L'Ajuntament també ha col·laborat en la xerrada sobre Educació Infantil i en la compra de material pel curs de psicomotricitat que s'ha realitzat des del mes de novembre fins el juny (ambdues activitats organitzades per l'Associació de Pares), i ha pintat les aules. Tot plegat és d'agrair.

L'Associació de Pares d'Alumnes *Llar d'Infants Vall de Camprodon* està engrescada a solucionar la problemàtica que concerneix a la Llar d'Infants, i que els nostres i els futurs fills de la Vall puguin rebre una atenció i educació com la que es mereixen. Està també, doncs, engrescada a realitzar tot tipus d'activitats que faci d'aquest nostre recó de món un lloc encara molt més agradable i vividor.

Fins al proper número d'aquesta publicació, i gràcies per la vostra lectura atenta. La nostra intenció també seria que us animessiu a ajudar-nos en tot allò que bonament pogueu. Gràcies.

**Període de Pre-inscripció Llar d'Infants
Curs 1997/98**

Dates: del 18 d'agost al 10 de setembre

Horari d'atenció: 6h. - 7 h. tarda

Lloc: Llar d'Infants, C/. València, 44

1er, Cicle d'Educació infantil

Tres aules: Nadons (0-1 any)

1-2 anys

2-3 anys

Moviment Demogràfic

Dades referents al període comprès entre el 20 d'abril i el 31 de juliol de 1997, extretes del registre civil de l'Ajuntament i del registre parroquial (parròquia de Sta. Maria de Camprodon).

Si voleu incloure dades demogràfiques familiars, a les quals no tenim accés, podeu enviar-nos-les a la redacció.

▶ NAIXEMENTS

Aina Casademont i Roca, filla de Jordi i Montsina (3 de maig)

Enric Juanola i Bassagañas, fill de Jordi i Pilar (17 de maig)

Natura Comellas i Chiva, filla de Santiago i Anna (9 de juny)

Meritxell Magret Descamps, filla de Joan i Olga (17 de juny)

Anna Clé i Solé, filla d'Esteve i Marta (18 de juny)

▶ DEFUNCIONS

Magdalena Costa Masdemont, 72 anys (24 d'abril)

Josep Zambrano Colom, natural de Camprodon, 35 anys (29 d'abril)

Núria Rigat Carola, natural de Setcases, 90 anys (8 de maig)

Josep M. Güell Güell, 82 anys (17 de maig)

Esteve Escolà Prats, natural de El Poal, 75 anys (25 de juny)

Mària Juncà Esquena, natural de Llanars, 82 anys (30 de juny)

Elvira Peití Vila, 63 anys (17 de juliol)

Miquel Àngel Pérez Borrat, 33 anys (18 de juliol)

▶ MATRIMONIS

Francesc Orriols Roqué, natural de Llanars

i Judit Serrano Piña, natural de Camprodon (17 de maig)

Lluís Aurich Masó, natural de Besanó,

i Mercè Ferrer Freixa, n. de St. Pau de Segúries (17 de maig)

Esteve Marsal Coma, natural de St. Pau de Segúries,

i M. Carmen Giménez Torres, n. de Sabadell (24 de maig)

Àngel Verdagué Arroyo, natural d'Olot,

i Sílvia Genescà Trujillo, natural de Sabadell (28 de juny)

Carlos González Armesto, natural de Barcelona,

i M. Carmen del Àguila Trueba, n. de Barcelona (26 de juliol)

Hostal
SANT ROC

Plaça del Carme, 4 i 5
Tel. (972) 74 01 19
17867 CAMPRODON

El misteri de la santíssima dualitat

Aquest matí, com cada dia, he obert la bústia i de dins n'ha sortit una carta al meu nom de part del Sr. Josep Lluís Núñez. Al sobre, imprès a dues tintes (blau i grana, naturalment), hi apareix una estrella de cinc puntes; una d'aquelles estrelles que fan servir els partits més revolucionaris. Però em sembla que, en aquest cas, no es tracta de cap revolució. El sobre conté, a més, un adhesiu, una carta dirigida al consoci/consòcia, un full plegat i molt ben imprès que explica punt per punt allò que ha aconseguit el club gràcies a la bona gestió d'un sol home, un altre sobre més petit i una butlleta per fer efectiva la meva decisió de votar al remitent.

M'ho he llegit tot, punt per punt. N'he valorat els diferents aspectes: si deien la veritat, si eren justos, si convenia continuar en aquesta línia dinou anys més, i totes aquelles consideracions que una persona major d'edat i que s'interessa per les coses pot arribar a pensar.

Finalment, he pres un determini i ho he llençat tot a la paperera, no pas perquè m'agradi més l'altre candidat (en aquesta ocasió es tracta de votar entre un que fa pisos i un altre que els ven), sinó perquè un motiu de pes m'impedeix anar a votar: no sóc soci del F. C. Barcelona. Així, doncs, fora maldecaps.

Però tot aquest paperam m'ha fet pensar; m'ha fet valorar uns aspectes determinats, veure si deien la

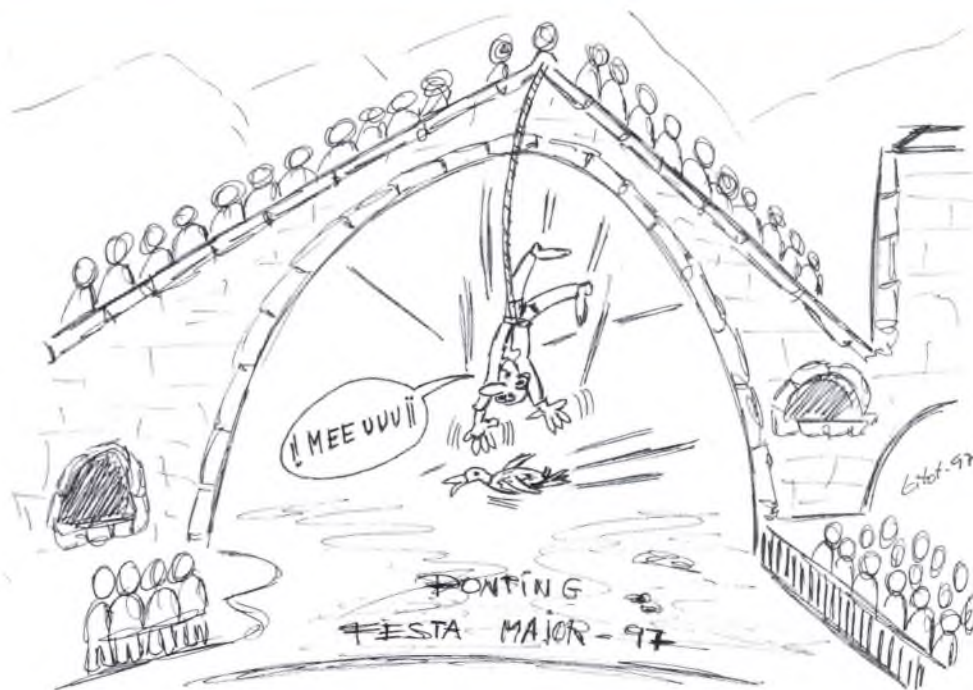
veritat, rumiar si tenien raó o no, i prendre una decisió. I això és important, perquè la vida és això: triar entre dues possibilitats o més. Quan som petits, triem entre un caramel o una galeta, única i exclusivament per si ens agrada més un o l'altra. Quan som més grans (i aquest és un dels primers símptomes de maduresa) valorem més la conveniència de triar una cosa o una altra: una feina o un treball, una religió, un crèdit o una hipoteca, una ideologia o una altra, en Núñez o en Fernández. Sempre es tracta de triar, i cada una de les conseqüències d'aquestes tries ens convertiran en una persona determinada o en una altra de completament diferent.

Aquestes consideracions tan són vàlides individualment com per a un poble. Ara fa dos anys, Camprodon va triar. I per primer cop a la història, sembla que va triar a l'avantçada. Vull dir que sempre ens hem queixat que aquí anem deu anys enrera d'Europa. Doncs Camprodon va saber fer la tria que poc temps després escolliria Europa (llegeixi's Regne Unit, França, Portugal, entre altres), a diferència d'Espanya, naturalment, i de Catalunya, on sembla ser que continuem preferint en Núñez *in secula seculorum*.

Em sembla que m'he liat. O no? De fet, no sóc ningú per opinar, perquè ja he dit que no sóc soci del Barça. □

⇒ Oriol Molas.

L a x i n x e t a

Gestions Immobiliàries
 Compra-Venda de
 Finques Rústiques

C/. Ferrer Bàrbara, 25
 Tel. (972) 13 02 14
 17867 CAMPRODON

PISOS EN VENDA.

**2 - 3 habitacions i dúplex - Terrasses
 Jardí - Calefacció individual
 Parquet - 2 banys - Vista a la vall**

L'ISARD III

LLANARS

